

937.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH**

z dnia 23 listopada 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu celem wykonania ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych.

Na podstawie art. 77 oraz art. 2 ustęp 2, 12 ustęp 1, 16 ustęp 3, 17 ustęp 4, 18 ustęp 3, 19 ustęp 2 i 3, 20 ustęp 3, 26, 31 ustęp 2, 33 ustęp 2, 37 ustęp 2, 38 ustęp 2 lit. a), 48 ustęp 4 lit. b), 72 i 75 ustęp 4 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu załącznika do obwieszczenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 września 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 884) zarządza się co następuje:

Objaśnienia wstępne.

§ 1. Artykuły, powołane w niniejszym rozporządzeniu bez określenia, oznaczają postanowienia ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 106, poz. 884), zaś używany w niniejszym rozporządzeniu skrót „u. f. k.” oznacza tę ustawę.

Paragrafy, powołane w niniejszym rozporządzeniu bez określenia, oznaczają przepisy niniejszego rozporządzenia.

Skrót „u. o. s.” oznacza ustawę z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413), zaś skrót „r. w. s.” — rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. do ustawy o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

do art. 1.

§ 2. Związki komunalne obowiązane są przedkładać uchwały, niepodlegające zatwierdzeniu władz nadzorczych, w ciągu 15 dni od dnia ich powzięcia w 1 egzemplarzu do wiadomości bezpośrednim władzom nadzorczym, wskazanym w art. 36 i 37.

Gmina m. st. Warszawy przedkłada tego rodzaju uchwały w powyższym terminie bezpośrednio Ministrowi Spraw Wewnętrznych w 2 egzemplarzach do wiadomości; jednego z tych egzemplarzy udziela Minister Spraw Wewnętrznych Ministrowi Skarbu do wiadomości.

Gmina m. Gdyni oraz wojewódzkie związki komunalne: poznański i pomorski przedkładają za pośrednictwem wojewody Ministrowi Spraw Wewnętrznych do wiadomości swe uchwały, niepodlegające zatwierdzeniu władzy nadzorczej, w ustalonym wyżej terminie w 3 egzemplarzach. Z tych trzech egzemplarzy jeden zatrzymuje wojewoda, z dwóch zaś pozostałych jednego udziela Minister Spraw Wewnętrznych Ministrowi Skarbu do wiadomości.

Uchwały, określające wysokość dodatków do podatków (opłat) państwowych, winny zarządy związków komunalnych udzielać do wiadomości organom powołanym do wymiaru właściwych podatków państwowych przynajmniej na miesiąc przed rozpoczęciem okresu budżetowego, a o ile chodzi o dodatki do świadectw przemysłowych — do dnia 1 października roku poprzedzającego okres budżetowy; łącznie z uchwałami, określającymi wysokość dodatków, wymienionych w drugim zdaniu art. 1, należy przedstawić organom wymiarowym dowód zatwierdzenia tych uchwał przez władzę nadzorczą.

Powyższe postanowienia nie odnoszą się do dodatków do podatków (opłat) państwowych, wymienionych w art. 10, 13, 14 i 16; dodatki te pobierane będą z mocy samego prawa łącznie z właściwymi podatkami (opłatami) państwowymi bez specjalnych w tym przedmiocie uchwał reprezentacyjnej związków komunalnych.

Uchwały w sprawie pobierania samoistnych podatków komunalnych winny być powzięte w formie statutów podatkowych.

do art. 2.

§ 3. Dla wymiaru samoistnego podatku od gruntów państwowych w województwach: warszaw-

skiem, kieleckim, lubelskim, łódzkim oraz w województwie białostockim z wyjątkiem powiatów: białostockiego, bielskiego, sokólskiego, wołkowyskiego i grodzieńskiego, winna nastąpić klasyfikacja tych gruntów według taryfy podatku gruntowego dworskiego z odpowiednim zastosowaniem przepisów §§ 7 i 8 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 639), zaś na obszarze wymienionych powiatów województwa białostockiego oraz na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego, wileńskiego i wołyńskiego — z odpowiednim zastosowaniem przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 77), uzupełnionego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 marca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 161).

Grunty państwowe, przeznaczone wyłącznie na cele wojskowe, które w związku z tem przeznaczeniem nie mogą być eksploatowane w znaczeniu użytkowości rolnej, nie podlegają samoistnemu podatkowi komunalnemu od gruntów państwowych.

§ 4. Klasyfikację wszystkich gruntów państwowych w powiecie dla wymiaru samoistnego podatku komunalnego przeprowadza powołana w tym celu powiatowa komisja klasyfikacyjna. W skład tej komisji wchodzi: jako przewodniczący—starosta powiatowy lub wyznaczony przezeń urzędnik starostwa, zaś jako członkowie delegaci poszczególnych urzędów względnie instytucji państwowych, zarządzających oddzielnymi jednostkami gruntów państwowych w danym powiecie, naczelnik urzędu skarbowego lub delegowany przezeń urzędnik oraz dwóch przedstawicieli sejmiku powiatowego, przez tenże sejmik wybranych.

§ 5. Do zadań powiatowej komisji klasyfikacyjnej należy:

1) zaliczenie wszystkich gruntów państwowych w obrębie powiatu do odpowiednich klas względnie grup podatkowych, przy odpowiednim zastosowaniu przepisów wymienionych w § 3;

2) obliczenie idealnego podatku państwowego przypadającego łącznie od wszystkich tych gruntów państwowych w powiecie;

3) obliczenie specjalnego dodatku progresywnego od ustalonego w myśl p. 2 podatku, a to stosownie do postanowień art. 2 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 505) oraz ustalenie stosunku procentowego podatku progresywnego do sumy idealnego podatku;

4) ustalenie maksymalnych kwot, do wysokości których — w myśl ustępu 2 art. 2 w związku z ustępem 1 art. 3 — wymierzać mogą samoistny podatek komunalny od znajdujących się na ich obszarze gruntów państwowych: powiatowy związek komunalny i poszczególne gminy;

5) podanie poszczególnym gminom do wiadomości maksymalnych sum samoistnego podatku komunalnego od położonych na ich obszarze gruntów państwowych oraz stosunku procentowego, w jakim obrębie każdej takiej sumy pozostaje dodatek progresywny do podatku zasadniczego.

§ 6. Dla wykonania powyższych zadań powiatowa komisja klasyfikacyjna powoływać może potrzebnych jej rzeczoznawców.

§ 7. Urzędy względnie instytucje państwowe, zarządzające oddzielnymi jednostkami gruntów państwowych w powiecie, przedstawiają przewodniczącemu komisji klasyfikacyjnej wykazy pozostających w ich zarządzie gruntów państwowych z wyszczególnieniem ich obszaru według poszczególnych gmin, przyczem osobno powinny być wykazane grunty państwowe, pozostające w bezpośrednim zarządzie państwowym, osobno zaś grunty wydzierżawione — z podaniem nazwisk dzierżawców.

Wszelkie zmiany, mogące mieć wpływ na wymiar podatku, jakie co do gruntów zajdą po przedstawieniu wykazów, powinny odnośnie urzędy względnie instytucje państwowe podawać przewodniczącemu komisji klasyfikacyjnej do wiadomości przed dniem 1 stycznia każdego roku. W razie niedotrzymania tego terminu wymiar podatku komunalnego dokonany zostanie według stanu wykazów gruntów państwowych z przed dnia 1 stycznia.

§ 8. O dniu posiedzenia komisji członkowie jej powinni być powiadomieni pisemnie przez przewodniczącego przynajmniej na trzy dni przed posiedzeniem; do zawiadomienia powinien być dołączony porządek dzienny posiedzenia.

§ 9. Dla prawomocności uchwał komisji konieczna jest obecność, oprócz przewodniczącego, dwóch członków komisji, a to jednego delegata urzędów względnie instytucji państwowych, zarządzających oddzielnymi jednostkami gruntów państwowych w powiecie albo delegata urzędu skarbowego i jednego członka sejmiku. Uchwały komisji zapadają większością głosów, w razie równości głosów przeważa głos przewodniczącego.

§ 10. Przeciw uchwale większości komisji zostali jej członkowie mogą w ciągu dni 14 od dnia powzięcia uchwały wnieść sprzeciw do wojewody, który go rozstrzyga przy współudziale z głosem stanowczym wydziału wojewódzkiego, przyczem art. 51 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) ma odpowiednie zastosowanie.

§ 11. Za udział w posiedzeniach należą się członkom powiatowej komisji klasyfikacyjnej diety i zwrot kosztów podróży, obliczane według przepisów, dotyczących funkcjonarjuszów państwowych, przyczem dla członków sejmiku, biorących udział w tych posiedzeniach, oblicza się powyższe należności tak, jak dla funkcjonarjuszów państwowych w VII grupie uposażenia.

§ 12. Diety i koszty podróży członków powiatowej komisji klasyfikacyjnej pokrywa powiatowy związek komunalny, który również obowiązany jest dostarczyć komisji koniecznej do jej urzędowania pomocy technicznej; wypłacone z tego tytułu sumy może następnie wydział powiatowy częściowo rozłożyć na poszczególne gminy w stosunku do sum samoistnego komunalnego podatku od gruntów państwowych, przypadających powiatowemu związkowi komunalnemu i poszczególnym gminom.

§ 13. Powiatowy związek komunalny oraz poszczególne gminy po wymiarze samoistnego podat-

ku od gruntów państwowych, położonych na ich obszarze, rozkładają należność podatkową wraz ze stosunkową częścią specjalnego dodatku progresywnego pomiędzy poszczególne władze względnie instytucje państwowe, w których odrębnym zarządzie znajdują się obszary gruntów państwowych.

do art. 3.

§ 14. Zarządy gmin wiejskich obowiązane są w ciągu dni 7 po otrzymaniu należnych kwot dokonać podziału 5% pobranej sumy między gromady wioskowe według klucza ludnościowego.

§ 15. Przekroczenie przez gminy wiejskie normy 40% najwyższego łącznego obciążenia gruntów i budynków w wysokości 100% pociąga za sobą odpowiednie obniżenie stopy podatkowej dla powiatowego związku komunalnego.

§ 16. Uchwała o podwyższeniu przez związki komunalne obciążenia gruntów w stopniu, dopuszczalnym na podstawie postanowień, zawartych w ustępie drugim art. 14 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 505), wymaga zatwierdzenia władzy nadzorczej (art. 1); podwyższenie będzie przez te władze zezwalane tylko w wyjątkowych wypadkach, zasługujących na uwzględnienie. Z podwyższenia tego mogą korzystać związki komunalne w stosunku procentowym, ustalonym w ustępie 1 art. 3.

§ 17. Określone w art. 3 u. f. k. i w art. 14 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 505) najwyższe normy podatku komunalnego od gruntów odnoszą się również do samoistnego podatku od gruntów państwowych.

do art. 4.

§ 18. Przepisy §§ 3 — 13 stosują się odpowiednio również do gruntów państwowych w b. zaborze rosyjskim, położonych na obszarze gmin miejskich, a odpowiadających gruntom, wskazanym w art. 272 rosyjskiej ustawy o podatkach bezpośrednich (T. V. Zb. Pr. z 1903 r. wyd. 2), z tem, że w gminach miejskich, wydzielonych z powiatowego związku komunalnego, w których jest starosta grodzki, tenże starosta przewodniczy komisji, nadto zaś w gminach miejskich, wydzielonych z powiatowego związku komunalnego, w miejsce dwóch przedstawicieli sejmiku wchodzi do komisji klasyfikacyjnej dwóch przedstawicieli rady miejskiej, przez tę radę wybranych; koszty urzędowania komisji w interesie takiej gminy miejskiej pokrywa gmina ze swoich funduszów.

§ 19. W m. st. Warszawie w skład komisji klasyfikacyjnej wchodzi: jako przewodniczący — Komisarz Rządu m. st. Warszawy, zaś jako członkowie — Prezes Izby Skarbowej Grodzkiej w Warszawie lub delegowany przezeń urzędnik, delegaci poszczególnych urzędów względnie instytucji państwowych, zarządzających oddzielnymi jednostkami gruntów państwowych na obszarze m. st. Warszawy, oraz dwóch członków Rady Miejskiej m. st. Warszawy, przez tę Radę wybranych; koszty urzędowania tej komisji pokrywa gmina m. st. Warszawy ze swoich funduszów.

§ 20. Przeciw uchwale większości komisji klasyfikacyjnej w m. st. Warszawie pozostali jej członkowie mogą w ciągu dni 14 od dnia powzięcia uchwały wnieść sprzeciw do Ministra Spraw Wewnętrznych, który go rozstrzyga w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 21. Uchwały o podwyższeniu przez związki komunalne obciążenia gruntów w stopniu, dopuszczalnym na podstawie postanowień, zawartych w ustępie drugim art. 14 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 roku (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 505), wymagają zatwierdzenia władz nadzorczych (art. 1); podwyższenie będzie przez te władze zezwalane tylko w wyjątkowych wypadkach, zasługujących na uwzględnienie. Z podwyższenia tego mogą korzystać związki komunalne w stopniu procentowym, ustalonym w ust. 7 art. 4.

do art. 5.

§ 22. Dla ustalenia, które związki komunalne są uprawnione do poboru podatku od kopalń, decydującym momentem jest miejsce wydobywania minerału na powierzchnię (urządzenia względnie przynależności kopalń). Związki komunalne, z pod których terenu wydobywa się minerał, a które nie posiadają na swym obszarze urzędów, względnie przynależności kopalń, nie mają prawa poboru tego podatku.

§ 23. Maksymalna wysokość podatku na rzecz gminy miejskiej, wydzielonej z powiatowego związku komunalnego, lub na rzecz powiatowego związku komunalnego i gminy miejskiej, niewydzielonej z powiatowego związku komunalnego, względnie gminy wiejskiej łącznie nie może przekroczyć 1% ceny względnie wartości sprzedażnej minerału.

§ 24. Jeżeli powiatowy związek komunalny i gmina miejska, niewydzielona z tegoż związku, względnie gmina wiejska, uchwalą pobór podatku od kopalń, to wymiar i pobór tego podatku przeprowadzi wydział powiatowy, który kwotę przypadającą z tego tytułu gminie miejskiej względnie wiejskiej wypłaci w umówionym przez te związki terminie.

§ 25. W razie niewprowadzenia przez którykolwiek z uprawnionych związków komunalnych podatku od kopalń, — pozostałe uprawnione związki komunalne mogą pobierać ten podatek do wysokości 1% ceny względnie wartości sprzedażnej minerału wyłącznie na rzecz swoją.

§ 26. Postanowienia ust. 5 art. 5 dotyczą przypadku, gdy miejsce wydobywania minerału na powierzchnię (urządzenia, względnie przynależności kopalń) znajduje się na obszarze dwóch gmin względnie dwóch powiatów.

§ 27. Wpływy z podatku od kopalń winny być użyte przez związki komunalne wyłącznie na pokrycie wydatków inwestycyjnych; w następstwie tego obowiązane są związki komunalne uwidocznic w budżecie odpowiednie wydatki. Po upływie okresu budżetowego winny związki komunalne przedłożyć władzy nadzorczej, która statut podatkowy zatwierdziła, wyczerpujące sprawozdanie, poparte cyfrowe-

mi danemi, w przedmiocie właściwego użycia wpływów z podatku od kopalń.

do art. 7.

§ 28. Pobór podatku od zbytku mieszkaniowego winien być dokonany łącznie z poborem podatku od lokali.

do art. 9.

§ 29. Dodatki komunalne do państwowego podatku dochodowego na rzecz gmin i powiatowych związków komunalnych na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego, określone w art. 2 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 223), przypadają z terytorjum:

- a) gmin miejskich — tymże gminom,
- b) gmin wiejskich i obszarów dworskich — powiatowym związkom komunalnym.

do art. 10, 58 ustęp 3, oraz 75 ustęp 4.

§ 30. Poczynając od 1 lipca 1924 r. pobierają kasy urzędów skarbowych oraz kasy urzędów celnych na podstawie wymiaru, dokonanego przez urzędy skarbowe akcyz i monopolów względnie urzędy celne, dodatki do państwowych podatków (opłat) od spożycia, zużycia, względnie produkcji (z wyjątkiem podatku od węgla, olejów mineralnych i cukru) na rzecz związków komunalnych równocześnie z podatkami (opłatami) państwowymi (przy produkcji, w handlu, przy przywozie z zagranicy).

Wpływy z tych dodatków zarachowują kasy urzędów skarbowych oraz celnych do sum obrotowych i zapisują do osobnych wykazów szczegółowych sum obrotowych, zatytułowanych „Wpływy dodatków na rzecz związków komunalnych od spożycia, zużycia względnie produkcji, do dyspozycji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych”.

W ten sam sposób Państwowy Monopol Spirytusowy zarachowuje należny związkom komunalnym i komunalnemu funduszowi pożyczkowo-zapomogowemu udział w opłacie monopolowej określony w przepisach o monopolu spirytusowym.

§ 31. Izby skarbowe zakładają w księdze sum obrotowych osobne konto zatytułowane „Wpływy dodatków na rzecz związków komunalnych—od spożycia, zużycia względnie produkcji, do dyspozycji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych” i na konto to zapisują miesięczne sumy wpływów omawianych dodatków, ustalają ogólną sumę tych dodatków z całego okręgu izby skarbowej za ubiegły miesiąc i sumę tę do dnia 10 następnego miesiąca przelewają ze swego konta w P. K. O. na konto 30.400 Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu w P. K. O., dla zarachowania na sumy komunalne do dyspozycji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego wpływy z komunalnego udziału w opłacie monopolowej wpłaca za ubiegły miesiąc w ciągu 14 dni następnego miesiąca na rachunek żyrowy Centralnej Księgowości jako sumy komunalne do dyspozycji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

§ 32. Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu po zarachowaniu przekazanych w powyższy sposób kwot do sum komunalnych zawiadomi Mi-

nisterstwo Spraw Wewnętrznych między dniem 14 a 17 każdego miesiąca o łącznej sumie wpływów z ubiegłego miesiąca.

§ 33. Celem przygotowania rozdziału wpływów dodatków komunalnych do podatków (opłat) państwowych od spożycia, zużycia względnie produkcji oraz sum, przekazanych przez Państwowy Monopol Spirytusowy, między uprawnione związki komunalne i na rzecz komunalnego funduszu pożyczkowo-zapomogowego stosownie do przepisów zawartych w ust. 3 — 7 art. 10, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych ustali na podstawie ostatniego urzędowego spisu ludności, z uwzględnieniem postanowienia ust. 7 art. 10, klucz rozdziału dodatków komunalnych do państwowych podatków (opłat) między poszczególne gminy miejskie i poszczególne powiatowe związki komunalne (ust. 3 i 4 lit. b art. 10).

§ 34. Na zasadzie klucza rozdziału uskuteczni Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podział miesięczny wpływów między poszczególne gminy miejskie i między poszczególne powiatowe związki komunalne oraz przekaże za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności kwoty, należne poszczególnym gminom miejskim i powiatowym związkom komunalnym.

§ 35. Rozdziału kwot należnych gminom wiejskim dokonuje wydział powiatowy natychmiast po otrzymaniu sumy dodatków do podatków (opłat) państwowych od spożycia, zużycia względnie produkcji zgodnie z postanowieniem ust. 6 art. 10.

§ 36. Do poboru dodatków do podatków (opłat) państwowych od spożycia, zużycia względnie produkcji mają odpowiednie zastosowanie postanowienia:

- a) art. 43 ust. 2, art. 49 ust. 2, art. 51, art. 54 ust. 2 pierwsze zdanie, art. 57 i art. 59 ust. 1;
- b) art. 52 z tem, że kwoty dodatku komunalnego, podlegające zwrotowi, zostaną potrącone z sumy wpływów z dodatków komunalnych do państwowych podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji, a mianowicie z tej sumy, która przypada w najbliższym terminie do rozdziału między gminy miejskie a powiatowe związki.

Do art. 11.

§ 37. Dodatki do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych nie mogą przenosić 100% każdorazowej opłaty państwowej od patentu na wyrób, względnie 200% każdorazowej opłaty państwowej od patentu na sprzedaż; uchwały co do wysokości dodatków do patentów winny być powzięte z zachowaniem § 1.

W związku z postanowieniami art. 72, ustęp 2 lit. b), oraz art. 62 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) określenie „dodatki do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych” otrzymuje z dniem 1 stycznia 1933 r. brzmienie: „do-

datki do opłat państwowych od wyrobu i przerobu spirytusu, od wyrobu drożdży oraz sprzedaży spirytusu i napojów alkoholowych”.

§ 38. Kasy urzędów skarbowych jednocześnie z uskutecznieniem wypłaty dodatków wydziałom powiatowym, winny zawiadomić te wydziały o pobranych w poszczególnych gminach wiejskich kwotach tytułem dodatków do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych.

do art. 12.

§ 39. Ustala się, poczynając od dnia 1 stycznia 1933 r., następujące normy podatku od towarów, przywożonych drogami żelaznymi normalno-torowymi do miast, które przed dniem 1 lipca 1923 r. uzyskały zatwierdzenie statutów o poborze samoistnych podatków od towarów przywożonych lub wywożonych:

I. 1) dla gminy m. st. Warszawy podatek nie może przekroczyć kolejowej opłaty przewozowej za odległość 25 km;

2) dla gmin miast: Łodzi, Lwowa i Krakowa podatek nie może przewyższać kolejowej opłaty przewozowej za odległość 15 km;

3) dla pozostałych gmin miejskich uprawnionych do poboru podatku, podatek nie może przenosić kolejowej opłaty przewozowej za odległość 10 km.

W przypadku, gdy taryfy nie przewidują wyszczególnionej pod 1) i 2) stawki za odległość 25 i 15 km, podatek nie może przekroczyć dla gmin, wymienionych w tych punktach, opłaty przewozowej za 20 względnie 10 km.

Przy zastosowaniu do przywozu towarów z zagranicy taryfy związkowej, podstawą wymiaru podatku jest początkowa stawka opłaty przewozowej, zastosowana przez kolej.

Przy przesyłkach jednostkowych zwyczajnych i pośpiesznych, za które opłata przewozowa oblicza się według sztuki, a nie według wagi, podatek dla wszystkich uprawnionych gmin miejskich nie może przekroczyć:

a) za konie i bydło rogate rosłe — 2 zł od sztuki,

b) za inne zwierzęta — 50 gr od sztuki.

II. Podatek od towarów, przywożonych z odległości nie dalszej niż 50 km, dla wszystkich uprawnionych gmin miejskich nie może przewyższać połowy kolejowej opłaty przewozowej za odległość 5 km. W przypadku, gdy taryfy nie przewidują stawki za taką odległość, maksymalny wymiar podatku nie może wynieść więcej, niż trzecią część opłaty przewozowej za odległość 10 km.

Nadto dla wymienionych w punkcie I pod poz. 1) i 2) gmin miejskich podatek od towarów, przywożonych z odległości od 50 do 200 km, nie może przewyższać opłaty przewozowej za odległość 10 km.

III. Podatek od towarów przywożonych w drobnych i wagonowych przesyłkach pośpiesznych, tudzież w drobnych przesyłkach zwyczajnych o wadze do 300 kg, nie może przewyższać dla wszystkich uprawnionych gmin miejskich połowy kolejowej opłaty przewozowej za daną ilość i odległość 5 km. Przy przywozie tych przesyłek z odległości nie większej niż 200 km podatek nie może przewyższać jednej

czwartej opłaty przewozowej za daną ilość i odległość 5 km.

IV. Od towarów, poniżej wymienionych, podatek dla wszystkich uprawnionych gmin miejskich nie może przewyższać połowy opłaty przewozowej za odległość 5 km względnie w przypadku, gdy taryfy nie przewidują stawki za taką odległość, trzeciej części opłaty przewozowej za odległość 10 km:

1) asfalt i koks naftowe oraz pozostałości krakowe o ciężarze gatunkowym powyżej 0.965;

2) buraki cukrowe oraz wytłoki buraczane, także suszone i melasowane;

3) drzewo i celuloza:

a) celuloza, masa drzewna, miazga drzewna, suche i mokre,

b) drzewo celulozowe, t. j. okorowane w okrągłakach, szczapach i wałkach do 2,2 m długości, jak również odpadki tartaczne z drzewa świerkowego i jodłowego w trzaskach o jednakowej długości, złączonych w pęczki,

c) drzewo opałowe w szczapach, karpina, chróst, gałęzie i t. p.,

d) drzewo osikowe do wyrobu zapalek;

4) kamienie, minerały surowe i zgruba obrobione:

a) glina porcelanowa surowa i przysposobiona, kaolina, szlikier, piasek kwarcowy i t. p.,

b) kamienie rodzime polne wszelkich nazw, tudzież skały łamane, łupane, kruszone,

c) marmury, alabastry budowlane, serpentyny, labratoryty i porfiry, jednak tylko surowe zgrubsza obtłuczone w kształcie bloków nieociosanych i nieopiłowanych,

d) minerały surowe niepalone i nieziemielone, jak kreda surowa w kawałkach nieoczyszczona, magnezyt naturalny, talk naturalny, spaty, stroncjanit, celestyn, witerzyt, pagmatyn, baryt, kryolit, tinkal, boran, boracit, panderyt, razorit, łupek, azbest w kawałkach, grafit łupek i złom grafitu, mika, naturalne sole kuchenne, przemysłowe i bydłące i t. p.,

e) rudy: żelazne siarkowe, manganowe, cynkowe, ołowiane, chromowe, miedziane, wypalki pirytowe, muły, także mielone, młotowiny żelazne, walcowina i t. p.,

f) siarka surowa oraz soda (kalcynowana, kaustyczna i krystaliczna), jak również siarczany baru, gdy sprowadzane są do celów fabrycznych;

5) kwas siarkowy, kwas solny, sól Glauberska, także kwas siarkowy dymiący i odpadkowy z fabryk oraz rafinerii;

6) mięso i wnętrzności zwierzęce, świeże, mrożone i solone;

7) mleko i jego przetwory oraz nabiał:

a) śmietana, śmietanka, serwatka, ser, masło, tudzież nabiał,

b) jaja, także konserwowane;

8) nasiona i owoce oleiste, oleje roślinne także rafinowane z wyjątkiem oliwy i oleju rycynowego, pokost;

9) nawozy naturalne i sztuczne, fosforyty i kości surowe;

- a) gips, margiel, popioły i wapno nawozowe, gnoj, kał, kompost, mierzwa, pozostałości wapienne po fabrykacji kleju, pudreta, śmiecie, wapno defekacyjne, szlasy wapienne, guano, wymiotki z rzeźni, zepsute mięso i ryby, krew suszona na nawóz, wszelkie odpadki z rzeźni, przeznaczone na nawóz, kości surowe mielone także odtłuszczone, śrut i mąka kostna, węgiel kostny, rogi mielone, żużle tomasa, superfosfaty mineralne i kostne, amoniakalne i potasowe, wszelkie sole potasowe, wszelkie saletry, azotan amonu, azotniak, wszelkie mieszaniki nawozowe, amon wapieniakowy, chlorek amonowy na nawóz i t. p.,
- b) kości surowe, także mielone;
- 10) owoce i jagody krajowe, oraz cytryny;
- 11) papier, tektura oraz bibuła zwyczajne — z wyjątkiem wyrobów z papieru, bibuły i tektury; także odpadki z papieru, tektury i bibuły;
- 12) pasza: zielona, świeża, suszona, kiszona, skoncentrowana, jak: plewy, koniczyna, trawa, siano, słoma, siewczka, kaczany, kolby, wytloczyzny, kuchy, mąka rybia, mięsna i t. p., melasa;
- 13) samochody i podwozia samochodowe seryjne nowe, nieużywane, osobowe i towarowe, prócz cykloetek, motocykli i samochodów luksusowych;
- 14) smoła i pak węglowy:
- a) smoła węglowa surowa i preparowana: z węgla kamiennego lub brunatnego, destylowana, preparowana, dachowa, do budowy dróg, do wyrobu tektur, dla stalowni z domieszką wody (emulsja),
- b) pak węglowy w blokach;
- 15) surowce włókiennicze roślinne i zwierzęce, wszelkie przędze oraz tkaniny:
- a) konopie i len także międlone i czesane, pakuły i paździerz oraz odpadki konopne i lniane, juta i odpadki, afrykańskie włókno roślinne, włókna kokosowe, abaka, adansonja, agawa, aloes, bombaj, heneken, istelinters, madras, manila, maurylan, konopie nowozelandzkie, palmyra, piassawa, ramie, rhea, suam, sisal, sun, szehen, tampico, trawa chińska, wschodnio-indyjskie konopie, bawełna surowa, sztuczna, odpadki, końce, wyczeszki oraz wszelkie pozostałości przeróbki bawełny, wszelkie rodzaje wełny i jej odpadki, szlam wełniany, sierście wszelkiego rodzaju zwierząt także bielone, barwione, włosień koński, także sortowany, szczecina, także sortowana, odpadki włosia, jedwab naturalny i sztuczny, kokony jedwabników i odpadki,
- b) przędze wszelkie,
- c) skóry wszelkiego rodzaju: surowe, wyprawiane, garbowane, oraz szpalty skórzane, obrzynki, oddzierki, odpadki, skrawki,
- d) szmaty, także karbonizowane, skrawki, stare sieci, liny i powrozy z wszelkiego rodzaju materiału,
- e) tkaniny wszelkie — z wyjątkiem tiuli, firanek, haftów, koronek, tkanin szmuklerskich i jedwabnych prawdziwych oraz z wyjątkiem odzieży gotowej, lecz także tkaniny impregnowane i materiały dziane, nasyczone, z nitkami gumowymi, linoleum, cerata;
- 16) szkło tłuczone, także mielone, bryły, skorpury, obrzynki szyb, odłamki, tłuczki;
- 17) warzywa i jarzyny;
- 18) zboże w ziarnie, poślad i otręby zbożowe, mąka zbożowa, pieczywo:
- a) groch, także polerowany i łuskany, gryka, jęczmień, kukurydza, owies, peluszką, proso, pszenica, ryż łuszczony lub niełuszczony, także polerowany, szlifowany, matowy, łamany, żyto i t. p.,
- b) kasze i mąki zbożowe: grysy, kasze, jagły, krupy, pęczaki, płatki, śrutu oraz otręby zbożowe i ryżowe,
- c) pieczywo bez cukru;
- 19) ziemniaki świeże;
- 20) zwierzęta domowe i ptactwo, o ile nie podpadają pod przepisy punktu I;
- 21) żelazo, surówka, stal:
- a) produkty wielkich pieców, stalowni, walcowni i młotowni: surówka żelazna, żeliwo w gęsiach, granulowane, stopy żelazne, ferrosilicium, ferromangan, żelazo gąbczaste, stal i żelazo zlewne w blokach surowych, stal okrągła do wyrobu rur, bloki podwalcowane, kęsy, rygle o wszelkich kształtach, sztrypsy do wyrobu rur, bloki kute, żelazo i stal sztabowe i fasonowe, także walcowane lub ciągnięte o wszelkich kształtach, kute w sztabach i prętach, taśmowe, okienne, kwadratowe, okrągłe, prętowe, profilowe, żłobkowe, kątowe, także pokryte cyną, cynkiem lub miedzią, blachy i płyty żelazne i stalowe wszelkiego rodzaju i grubości, także pokryte innymi metalami, dziurowane, faliste, asfaltowane, smołowane lub farbowane, oraz blachy cynkowe,
- b) złom żelaza lub stali, odpadki żeliwne, żelazne, stalowe, okruchy, opiłki, obtoczki, wiórki, masa żelazna i stalowa w proszku, stary zardzewiały drut, stare wyroby żelazne połamane, rozbite, wybrakowane, części przedmiotów żelaznych, niezdatne do naprawy i bezpośredniego użytku, stare belki i podkłady oraz szyny, stare połamane kotły — wszystko przeznaczone lub gromadzone do przetopienia, złom cynku, miedzi, mosiadzu, brązu, niklu i innych metali nieślachetnych.
- V. Od towarów, poniżej wymienionych, podatek dla wszystkich uprawnionych gmin miejskich nie może przewyższać czwartej części opłaty przewozowej za odległość 5 km względnie w przypadku, gdy taryfy nie przewidują stawki za taką odległość, szóstej części opłaty przewozowej za odległość 10 km:
- 1) cement mielony wszelkich nazw i klinkier cementowy;
- 2) dachówki wszelkiego rodzaju oraz masa kamienna;
- 3) drzewo nieobrobione, przewożone do tartaków i budulec drzewny obrobiony, t. j. drzewo krajowe ciosane, strugane, tarte, łupane z wyjątkiem

klepek i den beczkowych, także heblowane, fugowane, szpuntowane, obtoczone, rowkowane, profilowane, wcinane, falcowane, frezowane, dlutowane, świdrowane i t. p., plasony, wańczosy, krawędziaki, kantówka, bale, dyle, blanki, brusy, tymbry, murlaty, deski, tarcice, szalówki i fryzy, obładry, oszwary, okrajki, żerdzie i t. p.;

- 4) kamienie budowlane;
- 5) papa dachowa, także asfaltowana, smołowana, posypana piaskiem;
- 6) wapień, dolomit, palone i mielone wapno;
- 7) zboże przemiałowe, przewożone pod adresem młynów;
- 8) żuźle, popioły i szlaki.

VI. Od towarów, poniżej wymienionych, podatek dla wszystkich uprawnionych gmin miejskich nie może przewyższać ósmej części opłaty przewozowej za odległość 5 km względnie w przypadku, gdy taryfy nie przewidują stawki za taką odległość, dwunastej części opłaty przewozowej za odległość 10 km:

- 1) cegły;
- 2) piasek, żwir i glina (z wyjątkiem gliny, określonej w ustępie V, pkt. 4 lit. a), także przesiane, mielone, płukane, szlamowane, wypalone.

§ 40. Przez kolejową opłatę przewozową, służącą za podstawę do wymiaru podatku, należy rozumieć jedynie ustaloną według taryf kolejowych normalnych lub wyjątkowych (wewnętrznych lub międzynarodowych) opłatę za przewóz wraz z opłatą stacyjną, wliczoną do opłaty przewozowej z wyłączeniem zatem wszelkich innych opłat oraz dopłat, przewidzianych w obowiązujących w Polsce taryfach towarowych kolei żelaznych. W szczególności nie stwarzają podstaw do zwiększonego wymiaru podatku opłaty i dopłaty kolejowe, przewidziane za przewóz w wagonach krytych, za lekkość i przetrzeźność towarów, za użycie wagonów specjalnych, za dostarczenie przyborów i środków ochronnych, za wszelkie czynności dodatkowe kolei, za przewozy w obrębie tej samej stacji taryfowej, za nadanie przesyłki pośpiesznej na pociągi pasażerskie, za niezgodną z rzeczywistością deklarację towaru oraz inne opłaty i dopłaty poza pierwotną i niepowiększoną stawką przewozową.

§ 41. W przypadku, gdy przesyłka drobnicowa przysłała z odległości mniejszej niż 200 km, a przesyłka wagonowa z odległości mniejszej niż 100 km, należy podatek obliczyć z zastosowaniem początkowej stawki ogólnej kolejowej taryfy wyjątkowej, ustanowionej dla przewozów z tej przestrzeni, jednakże tylko wówczas, gdy taryfa ta była stosowana do obliczenia kolejowej należności przewozowej.

§ 42. Podatkowi od towarów przywożonych nie podlegają towary, przywożone w przesyłkach ekspresowych, bagażowych i pocztowych, tudzież opakowanie i próżne naczynia zwrotne, rzeczy przesiedlenia, przesyłki niewykupione przez odbiorców i zwracane zpowrotem na stację nadawczą za tym samym listem przewozowym, wreszcie towary, przewożone „transito”.

Jako opakowanie i próżne naczynia zwrotne uważać należy wszelkiego rodzaju naczynia, skrzynie, paki, pudła, kojce, klatki, kosze, butle, bidony,

konwie, puszki, stągwie, kartonáže, bębny, worki, zadeklarowane jako używane i powrotne z transportów pełnych.

§ 43. Za towary, przewożone „transito”, uważać należy:

1) towary przechodzące przez stację kolejową, położoną w obrębie miasta w przesyłkach skierowanych do innych stacji przeznaczenia, leżących poza obrębem miasta i oznaczonych w listach przewozowych,

2) towary przychodzące w przesyłkach kolejowych do stacji, leżącej w obrębie miasta, jako do stacji przeładunku lub stacji przeznaczenia, lecz następnie z wykorzystaniem składu, lub bez wykorzystania go, odsyłane koleją do innych stacji, leżących poza obrębem miasta, bądź bezpośrednio z tej samej stacji drogą kolejową, bądź pośrednio — drogą kołową do innej stacji, leżącej w obrębie miasta, a stąd drogą kolejową. Przytem od takich towarów uprawnione gminy mogą pobierać podatek, o ile list przewozowy przesyłki tych towarów został na stacji przybycia wykupiony, a towar nie został bezzwłocznie na tej stacji nadany ponownie, lecz został wyładowany i oddany na skład kolejowy lub prywatny albo wywieziony do miasta. Pobraną w ten sposób sumę podatku należy jednak zwrócić w całości lub w części po przedłożeniu w okresie dwumiesięcznym przez odbiorcę pierwotnej przesyłki dowodów, iż towary w tej samej postaci, w całości lub w części nadane zostały ponownie na jednej ze stacji, położonych w obrębie miasta, do innych stacji, położonych poza obrębem miasta,

3) towary, przybywające na stację, położoną w obrębie miasta, w przesyłkach, skierowanych względnie przeekspedjowanych i przeładowywanych niezwłocznie, z przeznaczeniem na bocznicę kolejową, do punktów odbiorczych położonych na tych bocznicach poza obrębem miasta. Natomiast za przywożone drogami żelaznymi i podlegające opodatkowaniu na rzecz uprawnionego do poboru podatku miasta uważać należy towary, sprowadzone kolejami żelaznymi do sąsiednich stacji kolejowych, a stamtąd bocznicami kolejowymi dowożone na teren miasta.

§ 44. Prawo poboru podatku od towarów, przywożonych drogami żelaznymi wąskotorowymi (dojazdowymi), utrzymane zostaje nadal tylko dla tych gmin miejskich, które korzystały z niego w roku budżetowym 1929/30, a nie są położone przy linii kolejowej normalnotorowej. Gminy te nadal mogą pobierać podatek w sumach ryczałtowych, nieprzenoszonych a) od przesyłki drobnej: do 200 kg — 0,30 zł, od 200 kg do 1 tonny — 0,50 zł i od 1 — 3 tonn — 1 zł, b) od przesyłki wagonowej — 3—5 tonnowej — 2 zł, a powyżej 5 tonn — 3 zł od każdego wagonu.

do art. 13.

A. Przepisy dla całego obszaru Państwa z wyjątkiem województwa śląskiego.

§ 45. Dodatek komunalny, przewidziany w art. 13, należy się w szczególności też: a) przy opłacie w myśl rozdziału dziesiątego lub jedenastego u. o. s., należnej w myśl art. 70 (ustępu drugiego, zda-

nia drugiego) u. o. s. od pisma, stwierdzającego zamianę nieruchomości lub prawa do ciał kopalnych, na rzecz ruchomą; b) w przypadku wpłaty na rzecz zakładu ubezpieczeń przez oddanie nieruchomości na własność (art. 96, ustęp przedostatni u. o. s.); c) od pisma, stwierdzającego umowę o oddanie na własność nieruchomości wzamian za rentę dożywotnią (art. 101 u. o. s.: zdanie pierwsze ustępu przedostatniego; nie należy się dodatek komunalny, przewidziany w art. 13 u. f. k., przy opłacie, wymierzonej w myśl zdania drugiego ustępu przedostatniego art. 101 u. o. s.); d) przy opłacie, należnej w myśl art. 107 u. o. s. w wysokości połowy opłaty, obliczonej według art. 106; e) od ugody, powodującej przejście własności nieruchomości lub prawa do ciał kopalnych (art. 133 u. o. s.).

§ 46. Dodatek komunalny wynosi 50% właściwej opłaty stemplowej; nie oblicza się dodatku komunalnego od dodatku 10%-owego, należnego na mocy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 6 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 138).

§ 47. Jeżeli pismo, podlegające dodatkowi komunalnemu, dotyczy nieruchomości (jednej lub kilku), położonych w dwu lub więcej gminach (miejskich lub wiejskich), to dodatek ma być obliczony oddzielnie co do każdej gminy. W tym celu płatnik ma podać organowi, właściwemu do wymierzenia dodatku komunalnego (art. 17 u. o. s.): 1) w których gminach nieruchomości są położone, 2) oddzielnie co do każdej gminy — wartość nieruchomości (części nieruchomości), z którymi wiąże się dodatek komunalny. W razie uiszczenia dodatku komunalnego bez wymiaru urzędowego ma płatnik w deklaracji płatniczej podać, ile z płaconej kwoty przypada na każdą gminę.

Gmina, uprawniona do pobrania części dodatku komunalnego, która uważa dane, określone przez płatnika, za nieuzasadnione, ma prawo wnieść sprzeciw do najbliższej władzy nadzorczej, wspólnej dla wszystkich gmin, uprawnionych do poboru tegoż dodatku. Władza ta rozstrzyga sprawę na podstawie materiałów, zebranych przy zastosowaniu art. 44. Ewentualne koszty powołania znawców celem określenia wartości nieruchomości ponosi gmina, która wniosła sprzeciw.

Jeżeli pismo, podlegające dodatkowi komunalnemu, stwierdza zamianę nieruchomości na inną nieruchomość (art. 56, ustęp drugi u. o. s.) lub zamianę nieruchomości na prawo do ciał kopalnych (art. 65, ustęp drugi u. o. s.) lub prawa do ciał kopalnych na inne prawo do ciał kopalnych (art. 65, ustęp ostatni u. o. s.), a nieruchomości, których pismo dotyczy, znajdują się w dwóch gminach, to kwotę, wynoszącą 50% opłaty stemplowej, należy rozdzielić między gminy proporcjonalnie do ich wartości, przyczem przepis poprzedniego ustępu ma odpowiednie zastosowanie.

Jeżeli pismo, podlegające dodatkowi komunalnemu, dotyczy nieruchomości, położonej w gminie wiejskiej, to płatnik ma organowi, właściwemu do wymierzenia dodatku komunalnego, wymienić powiat, na którego obszarze leży dana gmina.

§ 48. Ilekroć urząd skarbowy wymierza za pomocą nakazu płatniczego (art. 33, punkty 2 i 3 u. o. s.) opłatę stemplową od pisma, wymienionego w art. 13 u. f. k., ma tymże nakazem płatniczym wymierzyć dodatek komunalny.

Dodatek komunalny, wymierzony przez urząd skarbowy za pomocą nakazu płatniczego, ma być uiszczony w kasie urzędu skarbowego, w ciągu trzech tygodni od doręczenia nakazu płatniczego.

§ 49. Ilekroć władza administracyjna wymierza za pomocą nakazu płatniczego opłatę stemplową od swego orzeczenia, przenoszącego własność rzeczy nieruchomej lub stanowiącego tytuł prawny takiego przeniesienia (art. 52, punkt 6 oraz art. 61, ustęp ostatni, u. o. s.), ma tymże nakazem płatniczym wymierzyć dodatek komunalny. Dodatek ten należy uiszczyć w kasie urzędu skarbowego w tym samym terminie, który jest ustanowiony dla uiszczenia opłaty stemplowej.

§ 50. Do dodatku komunalnego, wiążącego się: z wyrokiem sądu polubownego, skutkującym przejściem własności rzeczy nieruchomej (art. 52, punkt 5; art. 60 u. o. s.), z licytacyjną sprzedażą nieruchomości, dokonaną przez instytucję kredytową bez udziału sądu i notariusza, jak również z pismami, sporządzonemi zagranicą, a tyczącymi się nieruchomości, położonych w Polsce, stosuje się § 61 niniejszego rozporządzenia.

Do dodatku komunalnego, wiążącego się z opłatą, uiszczoną od aktu wywłaszczenia gotówką bez wymiaru urzędowego (art. 61, zdanie trzecie u. o. s.) stosuje się § 62 niniejszego rozporządzenia.

W przypadkach, wymienionych w §§ 109, 110 i 111 r. w. s., postanowienia tych paragrafów stosuje się również do dodatku komunalnego.

§ 51. Kasa urzędu skarbowego oblicza po upływie każdego miesiąca, co do każdego uprawnionego związku komunalnego (ustęp ostatni niniejszego paragrafu): sumę dodatków komunalnych, pobranych w ciągu danego miesiąca — bądź na mocy nakazów płatniczych (§§ 43 i 49) bądź na skutek wymiarów doraźnych (art. 24, punkt „b” u. o. s.), bądź bez wymiaru urzędowego (art. 24, punkt „a” u. o. s.). Od tej sumy kasa urzędu skarbowego potrąca 2% (art. 43, ustęp 4, u. f. k.), a różnicę przekazuje uprawnionemu związkowi komunalnemu za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności, w ciągu 14 dni po upływie danego miesiąca.

Jeżeli uprawnionym jest powiatowy związek komunalny to kasa urzędu skarbowego przesyła mu, jednocześnie z przekazaniem należności, wykaz wymieniałający te gminy wiejskie, z którymi wiążą się wpłaty tytułem dodatku komunalnego, dokonane w miesiącu ubiegłym oraz — co do każdej gminy — wiążąca się z nią kwotę przychodu; należy podać różnicę między kwotą wpłaconą a 2%-ową należnością Skarbu Państwa.

Uprawnionym związkiem komunalnym jest: a) ta gmina miejska, na której obszarze jest położona rzecz nieruchoma, b) ten powiatowy związek komunalny, na którego obszarze jest położona rzecz nieruchoma, znajdująca się w gminie wiejskiej. Przepisy o dodatku komunalnym, dotyczące gmin miejskich,

mają zastosowanie również do gmin wiejskich o charakterze miejskim; przepisy o dodatku komunalnym, dotyczące gmin wiejskich, mają zastosowanie również do gmin miejskich o charakterze wiejskim (art. 72 u. f. k.).

§ 52. Ilekroć sekretariat sądowy wymierza za pomocą nakazu płatniczego (art. 30, ustęp drugi u. o. s.) opłatę stemplową od pisma, wymienionego w art. 13 u. f. k., ma tymże nakazem płatniczym wymierzyć dodatek komunalny.

Dodatek komunalny, wymierzony przez sekretariat sądowy za pomocą nakazu płatniczego, ma być uiszczony w kasie sądowej w tym samym terminie, który jest ustanowiony dla uiszczenia opłaty stemplowej.

Niezwłocznie po pobraniu dodatku komunalnego kasa sądowa przekazuje go uprawnionemu związkowi komunalnemu (§ 51, ustęp ostatni), potrącający na rzecz Skarbu Państwa 2% (art. 43, ustęp 4, u. f. k.). Jeżeli uprawnionym jest powiatowy związek komunalny, to kasa sądowa wymienia na odwrotnej stronie blankietu nadawczego („dowodu wpłaty”) gminę wiejską (względnie gminę miejską o charakterze wiejskim), z którą wiąże się dodatek komunalny. Jeżeli w myśl § 47 dodatek, pobrany w przypadku poszczególnym, wiąże się z kilkoma gminami, to należy wymienić wszystkie gminy interesowane i co do każdej z nich kwotę, która z nią się wiąże.

§ 53. Niewpłacenie w przepisany terminie dodatku komunalnego, wymierzonego nakazem płatniczym (§§ 48, 49 i 52) pociągnie za sobą ściąganie tego dodatku w drodze przymusowej z doliczeniem kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych według postanowień ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721), zmienionej częściowo rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 401). W czasie obowiązywania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580) koszty egzekucyjne pobierane będą według przepisów tego rozporządzenia.

§ 54. Jeżeli uiszczono kwotę, która nie wystarcza na pokrycie łącznej sumy należności państwowych i komunalnych, to przedewszystkiem pokrywa się koszty egzekucyjne, a resztę rozdziela się proporcjonalnie między poszczególne należności państwowe i komunalne.

Przykład: Od pisma, podlegającego opłacie stemplowej i dodatkowi komunalnemu, wymierzono kwotę 400 zł tytułem opłaty stemplowej i 200 zł tytułem dodatku komunalnego. Termin płatności upłynął w dniu 1 kwietnia 1932 r.

Na poczet powyższych należności wyegzekwowano w dniu 15 grudnia 1932 r. kwotę 364 zł. Koszty egzekucyjne wynoszą 14 zł. Na pokrycie więc kar za zwłokę, należnych za 8 miesięcy, opłaty stemplowej, dodatku 10%-owego i dodatku komunalnego pozostaje 350 zł. Ta suma podlega proporcjonalnemu udziałowi według następującego schematu:

na opłatę stemplową przypada	100 części	
na dodatek komunalny	50 „	
na dodatek 10%-owy	10 „	
na karę za zwłokę na rzecz Skarbu Państwa	10 „	(za 8 miesięcy po 15% w stosunku rocznym)
na karę za zwłokę na rzecz związków komunalnych	5 „	(50% kary na rzecz Skarbu Państwa)

razem	175 części	
350 : 175 =	2 (dzielnik);	
100 × 2 =	200 zł na opłatę stemplową	
50 × 2 =	100 zł dodatek komunalny	
10 × 2 =	20 zł 10%-owy dodatek	
10 × 2 =	20 zł kary za zwłokę na rzecz Skarbu Państwa	
5 × 2 =	10 zł kary za zwłokę na rzecz związków komunalnych	
razem 350 zł		
koszty egzekucyjne	14 zł	
ogółem	364 zł.	

§ 55. Do odroczenia płatności dodatku komunalnego stosuje się art. 177 u. o. s. oraz wszystkie inne przepisy, dotyczące odroczenia płatności opłat stemplowych. W szczególności mają być w razie odroczenia uiszczone odsetki za odroczenie (art. 3 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721 oraz zdanie drugie art. 177 u. o. s.). Jeżeli w kwestji kompetencji władzy skarbowej do odroczenia płatności ma znaczenie w myśl obowiązujących przepisów kwota zaległości, to rozstrzyga kwota należności państwowej, a nie łączna suma należności państwowej i dodatku komunalnego.

§ 56. Do dodatku komunalnego mają zastosowanie przepisy o środkach odwoławczych, zawarte w art. 45 (ustępie pierwszym), 46, 47, 49 i 59 (ustępie przedostatnim) u. o. s. Jeżeli — w przypadku wymierzenia opłaty stemplowej wraz z dodatkiem komunalnym — środek odwoławczy jest skierowany tylko przeciw opłacie stemplowej, to jednak — w razie uchylenia lub zniesienia opłaty stemplowej — władza orzekająca zarządza z urzędu uchylenie względnie stosunkowe obniżenie dodatku komunalnego. Zwrot dodatku komunalnego, uiszczonego nienależnie, zarządzają te same organa państwowe, które zarządzają zwroty nadpłat w zakresie opłat stemplowych.

Decyzja, zawierająca zarządzenie zwrotu dodatku, uiszczonego na rzecz powiatowego związku komunalnego, ma wymienić gminę wiejską, względnie gminy wiejskie, z którymi wiąże się zwrot oraz kwoty częściowe, przypadające na poszczególne gminy.

Izba skarbową względnie urząd skarbowy zawiadamia o decyzji, zawierającej zarządzenie zwrotu dodatku komunalnego: podatnika oraz gminę miejską, względnie powiatowy związek komunalny, na rzecz których dodatek komunalny został pobrany. Gmina miejska, względnie powiatowy związek komunalny, obowiązane są zarządzić niezwłocznie wypłatę sumy, wskazanej w zawiadomieniu.

§ 57. Wszystkie gminy miejskie oraz powiatowe związki komunalne są obowiązane posiadać konto czekowe w Pocztovej Kasie Oszczędności; w ciągu miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia gminy miejskie oraz powiatowe związki komunalne podadzą bezpośrednio Ministerstwu Spraw Wewnętrznych do wiadomości numer posiadane go przez nie w P. K. O. konta czekowego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prześle wszystkim urzędem opłat stemplowych, urzędem skarbowym, którym jest poruczony wymiar opłat stemplowych, sekretariatom sądowym, mającym siedzibę na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki, oraz wszystkim notariuszom wykaz, wskazujący numery kont czekowych poszczególnych gmin miejskich i powiatowych związków komunalnych; będzie zawiadamiało wymienione organa urzędowe o zmianach, które zajdą w treści owego wykazu.

B. Przepisy dla obszaru poza województwami: krakowskim, lwowskim, stanisławowskim, tarnopolskim i śląskim.

§ 58. Postanowienia art. 28 u. o. s. oraz §§ 53 — 62, 66 — 68, 98 i 100 r. w. s. mają zastosowanie również do dodatku komunalnego. W zaświadczeniu, tyczącem się opłat (§§ 53 i 59 r. w. s.), należy wymienić uprawniony związek komunalny; jeżeli jest nim powiatowy związek komunalny, to należy wymienić nadto gminę wiejską; gdy nieruchomości są położone w dwu lub więcej gminach wiejskich, to należy wymienić wszystkie i co do każdej z nich kwotę częściową, która wiąże się z daną gminą (§ 47. ustęp pierwszy).

§ 59. Notariusz prowadzi miesięczne wykazy pobranych dodatków komunalnych według załączonego wzoru (zał. 1). Wykaz taki zakłada — w dwóch egzemplarzach — dla każdego uprawnionego związku komunalnego (§ 51), co do którego w danym miesiącu nastąpiły wpłaty na poczet dodatku komunalnego.

Kolumnę pod nagłówkiem „Gmina wiejska“ wypełnia się tylko wówczas, gdy uprawnionym jest powiatowy związek komunalny.

Sumę miesięczną kolumny kwotowej — po potrąceniu 2% (art. 43, ustęp 4 u. f. k.) — notariusz przekazuje w ciągu 14 dni po upływie danego miesiąca uprawnionemu związkowi komunalnemu za pośrednictwem Pocztovej Kasy Oszczędności; może też przekazywać częścię. Notariusz ma w obu egzemplarzach wykazu, w kolumnie pod nagłówkiem „Uwagi“, uwidoczniać kwoty przekazane i przy każdej z nich datę przekazania.

W wymienionym terminie 14-dniowym notariusz przesyła każdemu uprawnionemu związkowi komunalnemu jeden egzemplarz wykazu. Egzemplarz drugi wraz z przynależnymi dowodami przekazania za pośrednictwem P. K. O. („potwierdzeniami dla wpłacającego“) ma przechowywać przez pięć lat.

C. Przepisy dla obszaru województw: pomorskiego i poznańskiego.

§ 60. Sekretariat sądowy, ilekroć w myśl punktu 3 lub 4 art. 30 u. o. s. wymierza opłatę stem-

plową od pisma, wymienionego w art. 13 u. f. k., ma zarazem wymierzyć dodatek komunalny. Sporządzenie takiego pisma jest uzależnione od uprzedniego wniesienia do kasy sądowej opłaty stemplowej i dodatku komunalnego — o ile płatność tych należności nie została odroczone na mocy art. 177 u. o. s.

Do dodatku komunalnego, pobieranego w przypadkach wyżej określonych, ma zastosowanie ustęp trzeci § 52.

D. Przepisy dla obszaru województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego.

§ 61. Urząd skarbowy, ilekroć w myśl art. 23 (punktu b) lub art. 24 (punktu b) u. o. s. wymierza opłatę stemplową od pisma, wymienionego w art. 13 u. f. k., ma zarazem wymierzyć dodatek komunalny. W razie wymierzenia podwyżki przy opłacie stemplowej (art. 42 u. o. s.) należy też wymierzyć podwyżkę co do dodatku komunalnego (art. 59, ustęp 2, zdanie ostatnie u. f. k.), a mianowicie w wysokości połowy podwyżki, wymierzonej w myśl art. 42 u. o. s.

Jeżeli w przypadku takim uiszczenie opłaty stemplowej następuje znaczkami stemplowymi (§ 38, punkt „a“ oraz § 39, ustęp pierwszy r. w. s.), to w zaświadczeniu o wymiarze (§ 39, ustęp trzeci r. w. s.) należy wymienić nie tylko kwotę opłaty stemplowej, ale też kwotę dodatku komunalnego oraz nazwę uprawnionego związku komunalnego. Tę ostatnią kwotę ma płatnik uiścić w kasie związku komunalnego, wskazanego w zaświadczeniu o wymiarze; związek komunalny potwierdza uiszczenie na piśmie, podlegającym opłacie. Jeżeli uprawnionym jest powiatowy związek komunalny, to urząd skarbowy wymienia w zaświadczeniu o wymiarze gminę wiejską, z którą wiąże się dodatek komunalny.

Jeżeli zaś urzędnik, który dokonał wymiaru, skierowuje płatnika do kasy urzędu skarbowego (§ 38, punkt „b“ r. w. s.), to w „kartce wymiarowej“ (§ 39, ustęp drugi r. w. s.) ma wymienić również dodatek komunalny. Kasa urzędu skarbowego, pobrawszy dodatek komunalny, wymienia w zaświadczeniu o wymiarze (§ 39, ustęp trzeci r. w. s.) również kwotę, wymierzoną przez urząd skarbowy tytułem dodatku komunalnego i nazwę uprawnionego związku komunalnego tudzież kwotę, uiszczoną tytułem dodatku komunalnego.

§ 62. Jeżeli płatnik w myśl art. 24 (punktu a) u. o. s. wnosi do kasy urzędu skarbowego gotówką opłatę stemplową, którą sam obliczył od pisma, wymienionego w art. 13 u. f. k., to w deklaracji płatniczej (wzór 2 do § 40 r. w. s.) ma po tekście, określonym w § 40 r. w. s., umieścić tekst dalszy, ułożony według następującego schematu: „oraz sumę zł gr. słowami tytułem dodatku komunalnego na rzecz gminy miasta“ względnie „na rzecz powiatowego związku komunalnego w“.

§ 63. Jeżeli płatnik uiścił opłatę stemplową od pisma, wymienionego w art. 13 u. f. k., zapomocą znaczków stemplowych, skasowanych bądź przez samego płatnika (art. 23, punkt „a“ u. o. s.), bądź przez notariusza (art. 29, ustęp ostatni u. o. s.), to ponadto

ma wnieść dodatek komunalny do kasy właściwego związku komunalnego, a mianowicie w tym samym terminie, w którym ma być uiszczona opłata stemplowa.

§ 64. Urząd skarbowy prowadzi według załączonego wzoru (zał. 2) „wykazy dodatków komunalnych w myśl art. 13 u. f. k.". Do tych wykazów zapisuje przypadki, w których opłatę stemplową od pisma, wymienionego w art. 13 u. f. k., uiszczono w sposób, przewidziany w punkcie b) art. 23 lub w ustępie ostatnim art. 29 u. o. s. Należy prowadzić wykaz oddzielny co do każdej gminy miejskiej, względnie co do każdego powiatowego związku komunalnego, co do których w danym miesiącu nastąpiło uiszczenie opłaty stemplowej w sposób, wyżej podany. Urząd skarbowy wypełnia narazie kolumny 1 — 8.

Po upływie danego miesiąca urząd skarbowy przesyła wykaz właściwemu urzędowi komunalnemu. Urząd komunalny wypełnia kolumny 9 — 11, a po upływie wszystkich terminów, wymienionych w kolumnie 8, zwraca wykaz urzędowi skarbowemu. Jeżeli nic nie uiszczono na poczet dodatku komunalnego, to urząd komunalny ma przez szerokość kolumn 9 i 10 umieścić adnotację: „nie uiszczono". Jeżeli uiszczono jakąkolwiek kwotę na poczet dodatku komunalnego po zwróceniu wykazu urzędowi skarbowemu, to urząd komunalny ma zawiadomić o tem urząd skarbowy na formularzu według załącznika 2.

Co do tych pozycji wykazu zwróconego, co do których z kolumn 9 — 11 wynika, że dodatku komunalnego nie uiszczono lub uiszczono mniej, niż się należy, urząd skarbowy wymierza za pomocą nakazu płatniczego kwotę, której brakuje, wraz z podwyżką; jeżeli uiszczono dodatek komunalny w całości, ale po upływie terminu, wskazanego w kol. 8, to urząd skarbowy wymierza podwyżkę.

E. Przepisy dla obszaru województwa śląskiego.

§ 65. Urzędy skarbowe, sekretarjaty sądowe, oraz notariusze, mający siedzibę na obszarze województwa śląskiego, stosują art. 13 u. f. k. oraz §§ 45 — 64 niniejszego rozporządzenia, ilekroć wymierzają opłatę stemplową od pisma, wymienionego w art. 13 u. f. k., a dotyczące się nieruchomości, położonej poza obszarem województwa śląskiego.

F. Przepisy końcowe.

§ 66. Dodatek komunalny należy się od tych pism, wymienionych w art. 13 u. f. k., które po dniu 31 marca 1932 r. bądź sporządzono w Polsce, bądź — w razie sporządzenia zagranicą — do Polski wprowadzono lub w Polsce otrzymano.

Jeżeli dodatek komunalny, który stał się płatny w czasie do końca listopada 1932 r. i do tego czasu nie został uiszczony, zostanie uiszczony do końca grudnia 1932 r., to nie zostanie wymierzona podwyżka. Uiszczenie ma nastąpić w kasie właściwego związku komunalnego (§ 51).

Nie zostanie też wymierzona podwyżka (bez względu na datę uiszczenia), jeżeli dodatek komunalny, który stał się płatny w czasie do końca listopada 1932 r. i do tego czasu nie został uiszczony, został wymierzony przed dniem 1 stycznia 1933 r. za pomocą

czą nakazu płatniczego przez urząd skarbowy lub przez urząd komunalny.

do art. 14.

§ 67. Notariusz względnie inne organa, uprawnione do sporządzania protestów, powinni co 1 i 15 każdego miesiąca przekazywać zarządom właściwych gmin — po potrąceniu wynagrodzenia, przewidzianego w ustępie 4 art. 43 — kwoty, pobrane tytułem 1/2% podatku komunalnego od zaprotestowanych weksli.

do art. 15.

§ 68. Z dniem 1 kwietnia 1932 r. ustało prawo gmin miejskich do pobierania opłat od aktów notarialnych na mocy ukazu do Komitetu Urządzającego z dnia 24 grudnia 1870 r. (Dz. Pr. Król. Pol. tom 71, str. 69) oraz prawo gmin wiejskich i powiatowych związków komunalnych do pobierania opłat na mocy art. 201 i 203 rosyjskiej ustawy notarialnej.

Prawo zaś do pobierania dodatku, przewidzianego w art. 15 u. f. k. uzyskuje gmina miejska dopiero na skutek uchwały jej organu stanowiącego, zatwierdzonej przez władzę nadzorczą.

Wymiar i pobór dodatku, przewidzianego w art. 15, następuje według zasad, podanych w uchwale w przedmiocie wprowadzenia dodatku.

do art. 16.

Przepisy o komunalnym dodatku do państwowego podatku od spadków i darowizn.

§ 69. Władze skarbowe, powołane do wymierzania podatków: spadkowego i od darowizn, jako też notariusze, mający siedzibę na obszarach, na których obowiązuje kodeks cywilny francuski lub prawo cywilne rosyjskie, powołani do wymierzania podatku od darowizn, mają wymierzać i pobierać łącznie z wymienionymi podatkami państwowymi dodatek komunalny w wysokości 10% podatku państwowego.

Na obszarach, na których obowiązuje kodeks cywilny francuski lub prawo cywilne rosyjskie, urząd skarbowy — w razie ustalenia wpłaty zadatkowej co do podatku spadkowego (§ 84, ustęp drugi, zdanie drugie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 sierpnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 794) ma jednocześnie ustalić wpłatę zadatkową co do dodatku komunalnego.

Nie oblicza się dodatku komunalnego od dodatku 10%-owego, należnego na mocy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 6 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 138).

Wymiar dodatku komunalnego uwidoczniają władze skarbowe w nakazie płatniczym, obejmującym wymiar podatku państwowego, notariusze zaś uwidoczniają wymiar i pobór w tekście aktu darowizny.

§ 70. Notariusz, podsumowawszy kolumnę 12 „wykazu wpływów na dochód Ministerstwa Skarbu" (wzór 3 do § 63 r. w. s.), uwidocznia poniżej sumy miesięcznej kwotę, wynoszącą 10% tej sumy, umieszczając obok (po stronie lewej) adnotację: „Dodatek komunalny".

Notariusz wnosi sumę miesięczną dodatku komunalnego, po potrąceniu 2% (art. 43, ustęp 4 u. f. k.) do kasy urzędu skarbowego przy deklaracji według wzoru 4 do § 60 r. w. s.

Kasa urzędu skarbowego przekazuje sumę miesięczną wpływów z dodatku komunalnego na konto w Pocztowej Kasie Oszczędności Nr 7288 pod nazwą „Polski Bank Komunalny. Dodatek komunalny od spadków i darowizn”, a to w ciągu 14 dni po upływie danego miesiąca. Od tej części wpływów, która obejmuje kwoty, wymierzone nakazami płatniczymi oraz wpłaty zadatkowe, kasa urzędu skarbowego potrąca 2% (art. 43, ustęp 4 u. f. k.); od całości potrąca kwoty, które w danym miesiącu wypłaciła tytułem zwrotu dodatków komunalnych, uiszczonych nienależnie.

§ 71. Niewpłacenie w przepisany terminie dodatku komunalnego, wymierzonego przez władzę skarbową, pociągnie za sobą ściągnięcie tego dodatku w drodze przymusowej z doliczeniem kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych według postanowień ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721), zmienionej częściowo rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 401). W czasie obowiązywania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580) koszty egzekucyjne pobierane będą według przepisów tego rozporządzenia.

Jeżeli uiszczono kwotę, która nie wystarcza na pokrycie łącznej sumy należności państwowych i komunalnych, to przedewszystkiem pokrywa się koszty egzekucyjne, a resztę rozdziela się proporcjonalnie między poszczególne należności państwowe i komunalne.

Przykład. Na pokrycie podatku spadkowego, wymierzonego w kwocie 1000 zł oraz dodatku komunalnego w kwocie 100 zł, nadesłano przez P. K. O. 400 zł. Koszty egzekucyjne wynoszą 23 zł 50 gr. Na pokrycie więc podatku, dodatku komunalnego, dodatku 10%-owego i kar za zwłokę, należnych za 4 miesiące, pozostaje 376 zł 50 gr. Tę sumę należy podzielić proporcjonalnie według następującego schematu:

na podatek państwowy przypada	100	części,
na dodatek komunalny	10	„
na dodatek 10%-owy	10	„
na karę za zwłokę na rzecz Skarbu Państwa	5	„
na karę za zwłokę na rzecz związków komunalnych	0,50	„
razem	125,50	części.

376,50 : 125,50 = 3 (dzielnik);

przypadnie więc:

100 × 3 = 300 zł 00 gr	na podatek państwowy,
10 × 3 = 30 „ 00 „	„ dodatek komunalny,
10 × 3 = 30 „ 00 „	„ dodatek 10%-owy,
5 × 3 = 15 „ 00 „	„ karę za zwłokę na rzecz Skarbu Państwa,
0,50 × 3 = 1 „ 50 „	na karę za zwłokę na rzecz związków komunalnych,

razem	376 zł 50 gr
koszty egzekucyjne	23 „ 50 „
ogółem	400 zł 00 gr.

Do odroczenia płatności dodatku komunalnego stosuje się wszystkie przepisy, dotyczące odroczenia płatności podatków spadkowego i od darowizn.

Środki odwoławcze od wymiaru dodatku komunalnego rozstrzygają te władze skarbowe, które są powołane do orzekania na skutek środków odwoławczych od wymiaru podatków: spadkowego i od darowizn. Zwrot dodatku komunalnego, uiszczonego nienależnie, zarządzają i skuteczniają te same organa państwowe, które wykonywują te czynności w zakresie państwowych podatków: spadkowego i od darowizn.

§ 72. Dodatek na rzecz komunalnego funduszu pożyczkowo-zapomogowego należy się w tych przypadkach, w których wymiar podatku spadkowego lub podatku od darowizn albo ustalenie wpłaty zadatkowej (§ 68, ustęp drugi) następuje w czasie od dnia 1 kwietnia 1932 r.

Dodatek komunalny, niewymierzony jednocześnie z wymierzeniem podatku państwowego względnie przy ustaleniu wpłaty zadatkowej, ma być wymierzony dodatkowo zapomocą nakazu płatniczego przez tę władzę skarbową, która jest powołana do wymierzenia podatku spadkowego.

do art. 17.

§ 73. Zasady wymiaru i poboru podatku od plakatów i szyldów oraz od anonsów normuje załączony do niniejszego rozporządzenia statut wzorowy (zał. 3).

do art. 18.

A. Przepisy ogólne.

§ 74. Stopa podatku od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk powinna być określona w formie dodatku procentowego do ceny wykupionego biletu wstępu i różniczkowana według rodzaju widowiska. Podatek ten opłacają osoby, nabywające bilety wstępu na publiczne zabawy, rozrywki i widowiska, inkasuje go zaś na rzecz gminy — równocześnie z pobraniem opłaty za bilet — przedsiębiorstwo, względnie osoba urządzająca, którym za te czynności należy się wynagrodzenie w wysokości 3% zainkasowanych sum.

§ 75. W przypadkach, gdy uczestnictwo w publicznych zabawach, rozrywkach i widowiskach nie jest uzależnione od wykupienia biletów wstępu, podatek powinien być określony w sposób ryczałtowy; podatek ten opłaca wtedy przedsiębiorstwo względnie osoba urządzająca.

§ 76. Podatek od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk powinien być wpłacony do kasy związku komunalnego nie później, jak na trzeci dzień po zainkasowaniu względnie — jeśli chodzi o podatek ryczałtowy — po urządzeniu publicznej zabawy, rozrywki lub widowiska. W razie niedotrzymania tego terminu zarząd gminy — poza wdrożeniem postępowania egzekucyjnego — może od przedsiębiorcy lub osoby, urządzającej ponownie publiczną zabawę, rozrywkę lub widowisko, zażądać zabezpieczenia w postaci kaucji pieniężnej albo też uiszczenia zgóry całości lub części należności z tytułu przypadającego podatku.

§ 77. Podatkowi od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk nie podlegają wszelkie amatorskie zawody sportowe — z wyjątkiem zawodów konnych. Pod amatorskimi zawodami sportowymi rozumieć należy te zawody, w których uczestniczą jedynie osoby, uprawiające sport z zamiłowania i w związku z tem nie otrzymujące żadnych nagród pieniężnych. Tych zawodów, w których jedna ze stron lub poszczególne osoby są zawodowcami, nie należy podciągać pod pojęcie amatorskich zawodów sportowych.

§ 78. Podatek od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk nie może przekraczać:

- 1) 1% od stawek od gry w totalizatora;
- 2) 10% od opłaty za wejście:
 - a) na wszelkie przedstawienia teatralne i występy o wyższej wartości artystycznej,
 - b) na koncerty, niepołączone z innymi atrakcjami,
 - c) do muzeów i na wystawy oraz na odczyty i pokazy,
 - d) na ślizgawki,
 - e) na publiczne zabawy, rozrywki i widowiska nie mające celów zarobkowych i urządzone przez prawnie istniejące stowarzyszenia i kluby oraz na zawody konne;
- 3) 30% od opłaty za wejście:
 - a) na farsę i operetkę,
 - b) na zabawy taneczne, ogrodowe i inne zabawy, rozrywki i widowiska, nie połączone z atrakcjami o charakterze kabaretowym,
 - c) do cyrku,
 - d) na wyścigi konne;
- 4) 100% od opłaty za wejście:
 - a) do warieté i kabaretów,
 - b) na imprezy sportowe zawodowców.

§ 79. Dla restauracji, kawiarni i t. p. zakładów, w których odbywają się widowiska sceniczne, świetlne albo produkcje muzyczne, lub też, które posiadają dla publiczności instrumenty muzyczne albo urządzenia do gry (np. bilard), dla sal tańca, dla przedsiębiorstw, widowisk i zabaw wędrownych oraz stowarzyszeń i klubów, w których odbywają się gry towarzyskie, podatek określany będzie w kwotach ryczałtowych, których wysokość ustali uchwała organu stanowiącego związku komunalnego, zatwierdzona przez władzę nadzorczą.

B. Przepisy, dotyczące opodatkowania przedstawień kinematograficznych.

§ 80. Podatek komunalny od przedstawień kinematograficznych, na których będą wyświetlane filmy, dozwolone do wyświetlania publicznego, pobierany w stawkach procentowych do ceny biletu wstępu, różniczkuje się pod względem jego wysokości w zależności od liczby mieszkańców gminy, w której film jest wyświetlany, oraz w zależności od treści i wartości filmu; z ulgowej stawki podatkowej korzystają filmy, oznaczone stampilami „Artystyczny” lub „Kształcący”, jak również filmy, posiadające stampilę „Temat polski”.

§ 81. Ocena filmów, dozwolonych do wyświetlania publicznie, pod względem ich wartości artystycznej i kształcącej będzie dokonywana tylko na wyraźną prośbę strony.

Sposób przeprowadzania tej oceny określi w drodze instrukcji, ogłoszonej w Monitorze Polskim, Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 82. Filmy o tematach polskich będą oznaczane stampilą „Temat polski”.

Filmy o tematach polskich długości od 200 do 300 metrów będą oznaczane jako „Krótkometrażowy”.

Filmy, mające charakter reklamy, będą oznaczone przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych stampilą: „Reklamowy”.

§ 83. Podatek komunalny od przedstawień kinematograficznych w m. st. Warszawie nie może przekraczać następujących norm:

A. Od filmów przedstawiających tematy polskie:

a) nieposiadających oceny	— 10%,
b) posiadających ocenę „Artystyczny”	— 5%,
c) „ „ „Kształcący”	— 3% — ceny biletu wstępu.

B. Od innych filmów:

a) nieposiadających oceny	— 60%,
b) posiadających ocenę „Artystyczny”	— 40%,
c) „ „ „Kształcący”	— 10% — ceny biletu wstępu.

§ 84. W miastach, liczących powyżej 100.000 mieszkańców, oprócz m. st. Warszawy, podatek komunalny od przedstawień kinematograficznych nie może przekraczać następujących norm:

A. Od filmów przedstawiających tematy polskie:

a) nieposiadających oceny	— 5%,
b) posiadających ocenę „Artystyczny”	— 3%,
c) „ „ „Kształcący”	— 2% — ceny biletu wstępu.

B. Od innych filmów:

a) nieposiadających oceny	— 35%,
b) posiadających ocenę „Artystyczny”	— 25%,
c) „ „ „Kształcący”	— 10% — ceny biletu wstępu.

§ 85. W miastach, liczących od 25.000 do 100.000 mieszkańców, podatek komunalny od przedstawień kinematograficznych nie może przekraczać następujących norm:

A. Od filmów przedstawiających tematy polskie:

a) nieposiadających oceny	— 5%,
b) posiadających ocenę „Artystyczny”	— 3%,
c) „ „ „Kształcący”	— 2% — ceny biletu wstępu.

B. Od innych filmów:

a) nieposiadających oceny	— 25%,
b) posiadających ocenę „Artystyczny”	— 20%,
c) „ „ „Kształcący”	— 10% — ceny biletu wstępu.

§ 86. W miastach, liczących od 10 000 do 25 000 mieszkańców, podatek komunalny od przedstawień kinematograficznych nie może przekraczać następujących norm:

A. Od filmów przedstawiających tematy polskie:

- a) nieposiadających oceny — 5%,
- b) posiadających ocenę „Artystyczny” — 3%,
- c) „ „ „ „Kształcący” — 2% — ceny biletu wstępu.

B. Od innych filmów:

- a) nieposiadających oceny — 15%,
- b) posiadających ocenę „Artystyczny” — 10%,
- c) „ „ „ „Kształcący” — 10% — ceny biletu wstępu.

§ 87. W miastach poniżej 10 000 mieszkańców i w tych gminach wiejskich, w których są kinematografy stałe — podatek od przedstawień kinematograficznych będzie pobierany w wysokości nieprzekraczającej 5% od obrotu.

§ 88. Jeżeli w czasie jednego przedstawienia są wyświetlane dwa lub więcej filmów o różnej skali podatkowej i wobec tego od każdego filmu należałby się podatek według różnych stawek, należy stosować następujące zasady:

- a) jeżeli są wyświetlane filmy o różnym metrażu, podatek winien być wymierzony według stawki podatkowej dla filmu o największym metrażu,
- b) jeżeli są wyświetlane filmy o równym metrażu, podatek winien być wymierzony według stawki podatkowej dla filmu, od którego stawka podatkowa jest niższa.

§ 89. Filmy o tematach polskich, o ile zostaną oznaczone stampilą „Krótkometrażowy” i jeżeli będą wyświetlane jako dodatki do programu zasadniczego przy innych filmach, nieposiadających stampili „Temat polski”, wpływają na obniżenie ogólnej sumy obliczonego podatku komunalnego nieme o 5%, dźwiękowe o 10%, o ile zaś są one nadto oznaczone stampilą „Artystyczny” lub „Kształcący” — nieme o 10%, dźwiękowe o 20%.

W miastach, liczących powyżej 100 000 mieszkańców, film oznaczony stampilą „Krótkometrażowy” o temacie polskim powoduje określone w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu obniżenie podatku tylko przez okres wyświetlania jednego programu.

Filmy posiadające stampilę „Krótkometrażowy”, „Temat polski”, jeśli równocześnie są oznaczone stampilą „Reklamowy”, nie wpływają na obniżenie podatku od zasadniczego programu.

§ 90. W miesiącach letnich, w czasie od dnia 1-go maja do dnia 31 sierpnia, wymiar podatku komunalnego od przedstawień kinematograficznych obniża się o 20% od ogólnej sumy przypadającego podatku.

§ 91. Ocena filmów według zasad, ustalonych w niniejszym rozporządzeniu, zostanie zastosowana od dnia 1 kwietnia 1933 r. Od tego terminu wysokość podatku od przedstawień kinematograficznych nie może przekraczać norm, ustalonych w rozporządzeniu i powinna odpowiadać ustalonym w tem rozporządzeniu zasadom. Z tą chwilą tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy, sprzeczne z tem rozporządzeniem.

§ 92. Podatek komunalny od filmów, dopuszczonych do wyświetlania publicznego przed dniem 1 kwietnia 1933 r. i posiadających oceny stampilowe obowiązujące do tego czasu — winien być pobierany według następujących zasad:

- a) od filmów posiadających oceny: „Małowartościowy” i „Rozrywkowy” — według norm, ustalonych w niniejszym rozporządzeniu dla filmów nieposiadających oceny,
- b) od filmów, posiadających oceny: „Dobry rozrywkowy”, „Artystyczny” i „O wyższej wartości artystycznej” — według norm ustalonych w niniejszym rozporządzeniu dla filmów, posiadających oceny: „Artystyczny”,
- c) od filmów, posiadających oceny: „Historyczny”, „Krajoznawczy”, i „Naukowy” — według norm ustalonych w niniejszym rozporządzeniu dla filmów, posiadających ocenę „Kształcący”.

§ 93. Filmy krótkometrażowe o tematach polskich, posiadające legitymacje wydane przed dniem 1 kwietnia 1933 r., o ile będą wyświetlane jako dodatki do programu zasadniczego przy innych filmach, nieposiadających stampili „Temat polski”, wpływają na obniżenie ogólnej sumy obliczonego podatku komunalnego o 5%, z wyjątkiem filmów, posiadających ocenę „Małowartościowy”, które nie powodują żadnej zniżki.

Filmy, o których mowa w ustępie pierwszym, mogą być zgłaszane do ponownego przeglądu celem uzyskania nowych legitymacyj.

do art. 19.

§ 94. Najwyższe normy podatku ustala się według poniżej oznaczonych stref w następujący sposób:

I-a strefa obejmuje: województwo poznańskie, powiaty: nieszawski i włocławski województwa warszawskiego oraz powiaty: kołski, koniński, sieradzki i turecki województwa łódzkiego.

Maksymalna wysokość podatku — 20 gr z 1 ha.

II-a strefa obejmuje: województwo pomorskie, województwo kieleckie, województwo warszawskie bez powiatów, wydzielonych do strefy I-ej, województwo łódzkie bez powiatów zaliczonych do strefy I-ej, oraz powiaty: garwoliński, sokołowski i węgrowski województwa lubelskiego i województwo krakowskie bez powiatów wydzielonych do strefy IV-ej.

Maksymalna wysokość podatku — 10 gr z 1 ha.

III-a strefa obejmuje województwo białostockie bez powiatów wydzielonych do strefy IV-ej, województwo lwowskie bez powiatów, włączonych do strefy IV-ej, oraz województwo lubelskie bez powiatów, zaliczonych do strefy II-ej.

Maksymalna wysokość podatku — 5 gr z 1 ha.

IV-a strefa obejmuje: województwo wileńskie, województwo nowogródzkie, województwo poleskie, województwo wołyńskie, województwo stanisławowskie, województwo tarnopolskie, powiaty: augustowski, grodzieński i suwalski województwa białostockiego, powiaty: gorlicki, grybowski, nowotarski, nowosądecki, żywiecki i makowski województwa krakowskiego oraz powiaty: krośnieński, liski, sanocki i starsosamborski województwa lwowskiego.

Maksymalna wysokość podatku — 1/8 gr z 1 ha.

§ 95. Za wykonywanie prawa polowania w rozumieniu art. 19 uważa się polowanie na zwierzyńną łowną przez właściciela gruntu lub nabywcę prawa polowania (dzierżawcę, użytkownika i t. p.).

§ 96. Od podatku wolni są posiadacze prawa polowania, zupełnie nie wykonywujący tego prawa.

§ 97. Celem umożliwienia związkom komunalnym opodatkowania dzierżawców prawa polowania w lasach państwowych winny zarządy okręgowe lasów państwowych natychmiast po wypuszczeniu w dzierżawę terenów polowania zawiadomić zarządy odnośnych gmin o oddaniu w dzierżawę terenów do polowania ze wskazaniem czasu dzierżawy, osoby otrzymującej dzierżawę, oraz wielkości terenu łowieckiego, wypuszczonego w dzierżawę w danej gminie.

§ 98. Podatek komunalny od wykonywania prawa polowania w lasach państwowych na obszarze b. dzielnicy pruskiej może być pobierany pod postacią dodatku nieprzekraczającego 100% taksy rządowej, pobieranej przez państwową administrację leśną od ubitych sztuk zwierzyńny; pobór tego podatku uskutecznia państwowa administracja leśna łącznie z poborem taksy.

§ 99. Wykonywanie prawa polowania uzależnia się od wykazania zapłaty podatku.

do art. 20.

§ 100. Prawa zatwierdzania statutów o podatku od psów, odpowiadających wzorowemu statutowi, dołączonemu do niniejszego rozporządzenia (załącznik 4), wprowadzonych przez związki komunalne na podstawie art. 20 ustęp 1, przekazuje się:

- a) wydziałom powiatowym w stosunku do gmin miejskich, niewydzielonych z powiatowych związków komunalnych, z wyjątkiem gmin miejskich w b. dzielnicy pruskiej i małopolskich gmin miejskich, liczących powyżej 15.000 mieszkańców według ostatniego urzędowego spisu ludności;
- b) wojewodom, z którymi w tym względzie współdziałają z głosem stanowczym wydziały (izby) wojewódzkie — w stosunku do wszystkich innych gmin miejskich z wyjątkiem gminy m. st. Warszawy i m. Gdyni oraz w stosunku do powiatowych związków komunalnych.

do art. 21.

§ 101. Podatki inwestycyjne mogą być pobierane w wyjątkowych wypadkach. Za wypadek wyjątkowy uważać należy nieodzowną potrzebę dokonania ze względu na interes publiczny w danym roku budżetowym wydatku na inwestycje, którego związek komunalny nie może pokryć pomimo całkowitego wykorzystania wszystkich innych źródeł dochodowych.

Za wydatki inwestycyjne, na pokrycie których mogą być pobierane podatki inwestycyjne, należy uważać zarówno wydatki na bieżące inwestycje, jako też wydatki powstałe z inwestycji już dokonanych na kredyt bieżący lub z pożyczek, gdy spłata zaciągniętych w związku z tem zobowiązań nie znajduje pokrycia w innych dochodach związku komunalnego, zaś charakter tych inwestycji wskazuje na to, iż

kwalifikowałyby się one do wykonania w całości lub w części z podatku inwestycyjnego.

§ 102. Podatki te powinny być ustanowione na oznaczony okres czasu i na ściśle określone cele inwestycyjne w formie dodatków do poszczególnych podatków komunalnych zarówno samoistnych jak i dodatków do podatków państwowych, dopuszczonych ustawą z dnia 11 sierpnia 1923 r.

§ 103. Do uchwał w przedmiocie poboru podatków inwestycyjnych winny być dołączone oprócz materiałów finansowych, wymaganych przy przedstawianiu władzy nadzorczej do zatwierdzenia innych uchwał, kosztorys robót i plan ich wykonania z oznaczeniem terminu uskutecznienia robót i poboru podatku.

W przypadku zaś poboru podatku inwestycyjnego na pokrycie wydatków, wynikłych z dokonanych już inwestycji powinny być nadto dołączone: a) wykaz dokonanych inwestycji i faktycznego ich kosztu; b) zestawienie zaciągniętych na te inwestycje zobowiązań z kredytu bieżącego i pożyczek z podaniem wysokości, terminów i warunków ich spłaty; c) zestawienie sum uiszczonych dotychczas na spłatę tych zobowiązań, z podaniem, z jakich kredytów sumy te zostały spłacone, w szczególności — czy z ogólnych dochodów budżetowych związku komunalnego, czy też z pobieranego już na ten cel podatku inwestycyjnego; w tym drugim przypadku winno być dołączone zestawienie wymierzonych i faktycznie pobranych sum podatku inwestycyjnego; d) o ile spłata tych zobowiązań przekracza okres danego roku budżetowego — plan pokrycia tych zobowiązań w następnych latach.

do art. 23.

§ 104. Aż do wprowadzenia w życie samorządu wojewódzkiego w b. dzielnicy austriackiej dochody, określone w art. 22, przypadają Tymczasowemu Wydziałowi Samorządowemu we Lwowie w likwidacji na pokrycie wydatków, połączonych ze spełnianiem zadań, przewidzianych w ustawie z dnia 30 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 61); w miarę likwidowania Tymczasowego Wydziału Samorządowego dochody te przejął Skarb Państwa, a to stosownie do postanowień ustępu pierwszego art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 16 stycznia 1928 r. o zniesieniu Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 40).

do art. 24.

§ 105. Celem rozkładu podatków krajowych na gminy miejskie i powiatowe związki komunalne obowiązane są magistraty miast i wydziały powiatowe względnie urzędy katastralne, najpóźniej do dnia 15 sierpnia każdego roku, przesać właściwemu wojewódzkiemu związkowi komunalnemu sumaryczne zestawienie podatków, stanowiących podstawę rozkładu podatków krajowych, wedle stanu z dnia 1 lipca.

do art. 26.

§ 106. Celem zapobieżenia wielokrotnemu obciążeniu płatników samoistnymi podatkami komunalnymi winny być odpowiednio stosowane w tym przedmiocie przepisy podatków państwowych.

do art. 27, 28 i 30.

§ 107. Za zakład dobra publicznego w rozumieniu art. 27 uważać należy instytucje i urzędnia związku komunalnego, z których założenia i celu wynika, iż nie mogą one przynosić zysków (szpital, ambulatorjum, przytułek i t. p.).

§ 108. Przedsiębiorstwami w rozumieniu art. 28 są zarówno przedsiębiorstwa o charakterze czysto przemysłowym i handlowym, które powinny przynosić zyski, jak i przedsiębiorstwa o charakterze zakładów użyteczności publicznej, które mogą być prowadzone jako jednostki gospodarcze samodzielne i samowystarczalne, jednakowoż nie obliczone na zysk i nie traktowane jako komunalne źródła dochodów; do ostatnich przedsiębiorstw zaliczają się np. zakłady wodociągowe, gazownie, elektrownie, tramwaje, rzeźnie i t. p.

§ 109. Związki komunalne winny pobierać opłaty za używanie utrzymywanych przez nie komunalnych urzędów i zakładów dobra publicznego, jak również zakładów użyteczności publicznej; wyjątek stanowią opłaty za naukę w szkołach samorządowych, które nie mogą być pobierane, co nie wyklucza jednak prawa związków komunalnych pobierania od stron opłat celem pokrycia wydatków na utensylja i pomoce szkolne.

§ 110. Opłaty za używanie komunalnych urzędów i zakładów dobra publicznego oraz zakładów użyteczności publicznej winny być wymierzone według istotnej miary używania danego urzędnia i zakładu, w braku zaś możności ścisłego ustalenia — według prawdopodobnej miary używania.

Jako opłatę za czynność urzędową uważać należy także opłatę za załatwianie podań, którą uiszcza się w kasie komunalnej w gotówce, albo w znaczkach, wypuszczonych przez związek komunalny, a nalepionych na podaniu.

§ 111. Do przedkładania władzy nadzorczej uchwał reprezentacyj związków komunalnych, dotyczących wprowadzenia nowych opłat i zmian istniejących, stosują się przepisy § 2; do uchwał tych winny być dołączone oprócz materiałów, wskazanych w § 2, również i materiały, wykazujące stosunek wpływów z opłat do kosztów utrzymania danej gałęzi zarządu komunalnego za której czynności są pobierane, względnie do wydatków, związanych z prowadzeniem zakładów i urzędów dobra publicznego lub też zakładów użyteczności publicznej.

do art. 31.

§ 112. Uiszczenie opłat za używanie komunalnych urzędów i zakładów dobra publicznego oraz przedsiębiorstw komunikacyjnych, posługujących się własną nawierzchnią, nie wyklucza obowiązku uiszczenia specjalnych dopłat, gdy zachodzą warunki, określone w art. 31.

§ 113. Uchwała w przedmiocie pobierania specjalnych dopłat, winna określić, w jakim stopniu wydatki na założenie i utrzymanie urzędów i zakładów dobra publicznego względnie przedsiębiorstw, określonych w § 112, mają być pokryte z dopłat, oraz zasady dla ustalenia szczególnych korzyści gospodarczych lub udogodnień, dających podstawę do pobra-

nia specjalnej dopłaty od właścicieli nieruchomości (gruntów i budynków), jak również od przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych.

§ 114. Rozkładu tej sumy dokonuje zarząd związku komunalnego po wysłuchaniu opinii komisji, której skład określa reprezentacja związku komunalnego z tem jednak, iż połowa członków komisji winna być powołana z grona płatników specjalnej dopłaty.

§ 115. O uchwale zawiadamia się płatników w ten sposób, że uchwałę wraz z projektem, kosztorysem i planem pokrycia kosztów wyklada się do wglądu w biurze zarządu związku komunalnego na jeden miesiąc. O dniu wyłożenia i okresie wglądu należy ogłosić publicznie w sposób, w danej miejscowości przyjęty, zaznaczając, że termin do wnoszenia odwołań kończy się z upływem okresu wyznaczonego do wglądu w uchwałę.

do art. 32.

§ 116. Obowiązek uiszczenia specjalnych dopłat, określonych w art. 32, nie jest zależny od uzyskania przez gminy miejskie i powiatowe związki komunalne szczególnych korzyści gospodarczych względnie udogodnień z urzędów i zakładów dobra publicznego; wystarczy, gdy z tych urzędów i zakładów gminy miejskie i powiatowe związki komunalne osiągną normalne korzyści i udogodnienia.

Natomiast osoby, wymienione w art. 31, są obowiązane do specjalnych dopłat na rzecz związków komunalnych za szczególne korzyści i udogodnienia, osiągnane z urzędów i zakładów dobra publicznego tych związków.

do art. 33.

§ 117. Do zaciągania pożyczek obrotowych (na zasilenie funduszków kasowych) oraz do wystawiania weksli przez organ wykonawczy związku komunalnego nie jest każdorazowo potrzebna uchwała organu stanowiącego tegoż związku i zatwierdzenie tej uchwały przez władzę nadzorczą, lecz organ stanowiący związku komunalnego może jedną ogólną uchwałą, powziętą z reguły przy uchwalaniu budżetu i zatwierdzoną przez władzę nadzorczą, upoważnić organ wykonawczy do zaciągania pożyczek na zasilenie funduszków kasowych, względnie do wystawiania weksli w pewnym określonym czasie, najwyżej na przeciąg danego roku budżetowego, do określonej wysokości i na ogólnie w tejsze uchwale określonych warunkach.

§ 118. Przez objęcie poręki przez związek komunalny rozumieć należy również udzielenie przez związek komunalny żyra na wekslu obcym.

§ 119. Zarządzenia w stosunku do tych związków komunalnych, w których granica zadłużenia, określona w art. 33, została przekroczona, wydawane będą przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu w indywidualnych przypadkach na podstawie szczegółowej rewizji stanu gospodarczego tych związków oraz wniosków władz nadzorczych nad temi związkami.

do art. 36, 37 i 42.

§ 120. Uprawnienia Ministra Spraw Wewnętrznych, działającego w porozumieniu z Mini-

strem Skarbu, w stosunku do związków komunalnych, wymienionych w art. 36 punkt b) tej ustawy, przekazuje się wojewodom, z którymi w tym względzie współdziałają z głosem stanowczym wydziały (izby) wojewódzkie, a to odnośnie do:

a) zatwierdzania statutów o komunalnych podatkach samoistnych, wymienionych w art. 2 ust. 2, 4, 7 ust. 4, 12, 17, 18 i 19 u. f. k.;

b) zatwierdzania uchwał o poborze dodatków do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych względnie dodatków do opłat państwowych od wyrobu i przerobu spirytusu, od wyrobu drożdży oraz sprzedaży spirytusu i napojów alkoholowych (art. 11 u. f. k. względnie § 37 ustęp drugi), oraz dodatków do procentowych opłat stemplowych, należnych od aktów notarialnych (art. 15 u. f. k.);

c) wydawania zarządzeń w przypadkach, przewidzianych w art. 27 ust. 3 i art. 28 ust. 2 u. f. k.;

d) zatwierdzania uchwał w sprawie zaciągnięcia pożyczek z wyjątkiem pożyczek zagranicznych i obligacyjnych, jak również uchwał w sprawie objęcia poręki, wystawiania weksli, nabywania i pozbywania nieruchomości (art. 33 u. f. k.);

e) zatwierdzania uchwał w sprawie stosowania kar porządkowych, przewidzianych art. 67 u. f. k.;

f) zatwierdzania uchwał w sprawie podwyższenia dodatków do państwowego podatku od gruntów na podstawie postanowień, zawartych w ust. 2 art. 14 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 505);

g) zatwierdzania statutów o opłatach specjalnych i dodatkowych opłatach drogowych, wprowadzonych na podstawie art. 19 i 23 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 6, poz. 32), podlegających zatwierdzeniu w trybie, wskazanym w art. 42 u. f. k.;

h) zatwierdzania uchwał w sprawie opłat mytniczych na drogach publicznych, wprowadzanych na podstawie art. 24 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1921 r. Nr. 6, poz. 32), podlegających zatwierdzeniu w trybie, wskazanym w art. 42 u. f. k.;

i) rozstrzygania odwołań, o których mowa w ustępie 3 art. 31 u. f. k. oraz zatwierdzania uchwał, o których mowa w ustępie 4 tegoż artykułu;

j) zatwierdzania uchwał związków komunalnych w sprawie pobierania opłat na pokrycie kosztów, związanych z przeprowadzeniem urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w związku z art. 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 361), podlegających zatwierdzeniu w trybie, wskazanym w art. 42 u. f. k.;

k) zatwierdzania uchwał związków komunalnych o pobieraniu opłat od wniosków o rozpoznanie sprawy, składanych do urzędu rozjemczego do spraw kredytowych małej własności rolnej, oraz od wydawanych przez ten urząd dokumentów w związku z art. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o utworzeniu urzędów rozjemczych do spraw kredytowych małej własno-

ści rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 653), podlegających zatwierdzeniu w trybie, wskazanym w art. 42 u. f. k.;

l) orzekania o uznaniu należności za niesporna oraz o dopuszczalności egzekucji na majątku i dochodach związku komunalnego, jak również odnośnie do zarządzania wstawienia do budżetu związku komunalnego odpowiednich kwot na pokrycie należności pieniężnych — w myśl art. 2, 3, 5 — 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. o dochodzeniu roszczeń pieniężnych i egzekucji należności pieniężnych, opartych na tytułach prywatno - prawnych, przypadających od związków komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 809).

do art. 38.

§ 121. Przekazuje się wojewodom, z którymi w tym względzie współdziałają z głosem stanowczym wydziały (izby) wojewódzkie, uprawnienia Ministra Spraw Wewnętrznych, działającego w porozumieniu z Ministrem Skarbu, do rozstrzygania z prawem ostatecznej decyzji odwołań od orzeczeń wydziałów powiatowych w wypadkach, przewidzianych w art. 38 ustęp 2 punkt a).

do art. 39.

§ 122. Uchwały związków komunalnych, podlegające zatwierdzeniu władzy nadzorczej, z reguły powinny być przedstawiane w jednym egzemplarzu. Gmina m. st. Warszawy przedstawia swe uchwały Ministrowi Spraw Wewnętrznych do zatwierdzenia w dwóch egzemplarzach. Inne związki komunalne, nie podlegające bezpośredniemu nadzorowi Ministra Spraw Wewnętrznych, których uchwały jednakże wymagają zatwierdzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, działającego w porozumieniu z Ministrem Skarbu, przedstawiają te uchwały bezpośrednio władzy nadzorczej w takiej ilości egzemplarzy, aby po zatrzymaniu po jednym egzemplarzu przez pośredniczące władze nadzorcze Minister Spraw Wewnętrznych otrzymał dwa egzemplarze.

§ 123. Do uchwał związków komunalnych w sprawie danin publicznych, podlegających zatwierdzeniu władzy nadzorczej, należy dołączyć w jednym egzemplarzu preliminarz budżetowy i obliczenie przewidywanych wpływów z daniny publicznej, tudzież, o ile chodzi o podatek od kopalń (art. 5) i podatek na cele inwestycyjne (art. 21) — kosztorys zamierzonych robót z oznaczeniem terminu rozpoczęcia i przeprowadzenia tych robót.

§ 124. Do uchwał o zaciągnięciu przez związek komunalny pożyczki należy dołączyć preliminarz budżetowy wraz z kosztorysem robót, na prowadzenie których pożyczka ma być zaciągnięta, sprawozdanie o stanie majątku komunalnego, wykaz dotychczasowego zadłużenia związku komunalnego z wyszczególnieniem zobowiązań z pożyczek długoterminowych i krótkoterminowych oraz zestawienie sum, które związek komunalny musi wstawiać do swych budżetów tytułem oprocentowania i amortyzacji pożyczek już zaciągniętych. W uchwale o zaciągnięciu pożyczki powinien być określony cel pożyczki, forma, oprocentowanie i sposób amortyzacji przy wykazaniu źródeł pokrycia.

§ 125. Materiały określone w poprzednich paragrafach należy przedstawić władzy nadzorczej w każdym roku budżetowym jednorazowo; przy przedstawieniu do zatwierdzenia w ciągu tego samego roku budżetowego kilku uchwał należy powołać się na uchwałę, do której wymagane materiały zostały już dołączone.

§ 126. Jeżeli do uchwały, przedstawionej do zatwierdzenia, nie zostały dołączone materiały wymienione wyżej lub też jeżeli sprawa wymaga wyjaśnień, obowiązana jest władza nadzorcza zwrócić uchwałę związkowi komunalnemu do uzupełnienia najdalej w ciągu tygodnia po jej otrzymaniu.

§ 127. Bieg terminów, przewidzianych w art. 39 rozpoczyna się od dnia następnego po dniu otrzymania uchwały przez władzę nadzorczą, właściwą do wydania decyzji.

§ 128. W razie odmowy zatwierdzenia uchwały, władza nadzorcza obowiązana jest podać powody odmowy i pouczyć o środkach prawnych.

do art. 44.

§ 129. Zarządy związków komunalnych, jako też władze państwowe, obowiązane są podawać żądane od nich podstawy opodatkowania bezpłatnie.

do art. 47.

§ 130. W ogłoszeniach uchwał o poborze danin komunalnych winna być wskazana data i liczba decyzji władzy nadzorczej o zatwierdzeniu tych uchwał.

do art. 48 i 49.

§ 131. Władzami, powołanymi do rozstrzygnięcia odwołań i decydującymi ostatecznie na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej i austriackiej są:

a) w stosunku do gmin wiejskich (w b. dzielnicy rosyjskiej także gromad) i gmin miejskich, niewydzielonych z powiatowych związków komunalnych, oraz do małopolskich gmin miejskich, liczących do 15.000 mieszkańców według ostatniego spisu ludności — wydziały powiatowe;

b) w stosunku do gmin miejskich, wydzielonych z powiatowych związków komunalnych, z wyjątkiem m. st. Warszawy, oraz w stosunku do małopolskich gmin miejskich, liczących powyżej 15.000 mieszkańców, tudzież w stosunku do wydziałów powiatowych — wydziały wojewódzkie, aż do wprowadzenia zaś w życie samorządu wojewódzkiego — Minister Spraw Wewnętrznych.

Wynikające z art. 48, ust. 4, p. b i art. 49, ust. 1 uprawnienia Ministra Spraw Wewnętrznych do rozstrzygnięcia i ostatecznego decydowania odwołań od wymiaru samoistnych danin komunalnych oraz odrębnych odwołań od wymiaru dodatków do podatków państwowych przekazuje się wojewodom, z którymi w tym względzie współdziałają z głosem stanowczym wydziały wojewódzkie.

do art. 59.

§ 132. Określony w ustępach 3 — 5 bieg terminów przedawnienia prawa związków komunalnych do wymiaru i poboru danin, które wymierzone lub pobrane mogły być przed dniem 1 kwietnia 1932 r., rozpoczyna się 1 kwietnia 1932 r.

do art. 61.

§ 133. O ileby gminy miejskie lub powiatowe związki komunalne zalegały z uiszczeniem należnych wojewódzkiemu związkowi komunalnemu zaliczek miesięcznych, względnie krajowych podatków bezpośrednich, może starosta krajowy dokonać we właściwych kasach urzędów skarbowych zajęcia wpływów podatkowych, przypadających odnośnym związkom komunalnym, a to do wysokości zaległości.

§ 134. W wypadkach, przewidzianych w ustępie 2 art. 61, uprawnionym jest wydział wojewódzki wysyłać delegatów, których zadaniem jest zbadać, jakie dochody podatkowe ma zapewnione związek komunalny, ile z tytułu tych danin wpłynęło faktycznie do kasy komunalnej i czy przekazane zaliczki stanowią, względnie stanowiły, jedną dziedziastą część tych wpływów. O ile delegat stwierdzi niecisłe spełnienie obowiązku uiszczenia zaliczek przez odnośny związek komunalny, to koszty podróży służbowej delegata obciążają tenże związek.

Niezależnie od powyższego ma starosta krajowy prawo żądania od związków komunalnych przedkładania pisemnych sprawozdań, wyjaśniających powyższe dane.

§ 135. O ile wpłacone przez poszczególne związki komunalne zaliczki pokryją przed upływem półrocza budżetowego przypadający na to półrocze udział tych związków w krajowych podatkach bezpośrednich, to obowiązek uiszczania zaliczek przez te związki komunalne powstaje na nowo w pierwszym miesiącu następnego półrocza budżetowego.

do art. 72.

§ 136. Podatek od lokali mogą gminy wiejskie o charakterze miejskim pobierać na podstawie statutu, który powinien być oparty na postanowieniach ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 550), zmienionej częściowo ustawą z dnia 17 grudnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 879), z tem, że: 1) stawka podatku nie może przekraczać 4% podstawy wymiaru, a wpływ z podatku przypada w całości odnośnym gminom, 2) terminy płatności podatku, określone w statucie, mogą być różne od terminów, ustalonych w wymienionej ustawie i 3) odwołania od wymiaru podatku rozstrzygają wydziały powiatowe.

§ 137. Wykaz gmin miejskich, gmin wiejskich o charakterze miejskim oraz powiatów, których nazwa nie odpowiada nazwie siedziby władz powiatowych względnie — których siedziba znajduje się w gminie wiejskiej, zawiera załącznik do niniejszego rozporządzenia.

§ 138. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, o ile w poszczególnych jego paragrafach nie przewidziano innego terminu. Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych:

1) z dnia 18 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 317),

2) z dnia 4 sierpnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 759),

3) z dnia 16 sierpnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 790),
 4) z dnia 27 lutego 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 194),
 5) z dnia 16 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 131, poz. 939),
 6) z dnia 27 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 473),
 7) z dnia 19 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 119, poz. 689),
 8) z dnia 10 lutego 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 357),
 9) z dnia 11 września 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 759),

10) z dnia 31 października 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 4, poz. 38),
 11) z dnia 6 października 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 633),
 12) z dnia 2 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 7, poz. 38),
 13) z dnia 12 stycznia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 6, poz. 39),
 14) z dnia 21 stycznia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 157).

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Załącznik Nr. 1 do § 59 rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 23 listopada 1932 r. (poz. 937).

Wzór 1.

Notarjusz

w

Miesiąc..... 19.....

Dodatki komunalne, pobrane w myśl art. 13 u. f. k.
 na rzecz gminy miejskiej.....
 Powiatowego Związku Komunalnego.....

Nr. repertorium (rejestru notarialnego)	Gmina wiejska	Kwota dodatku komunalnego		U W A G I
		zł	gr	

Załącznik Nr. 3 do § 73 rozp. Min. Spraw Wewn. z dn. 23 listopada 1932 r. (poz. 937).

STATUT

o poborze na rzecz gminy podatku od plakatów i szyldów oraz podatku od anonsów.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 106, poz. 844) wprowadza się na obszarze gminy podatek od plakatów i szyldów oraz podatek od anonsów według następujących zasad:

§ 1.

Podatkowi na rzecz gminy podlegają:

1) wszelkie umieszczane, rozlepiane, roznoszone, rozwożone, wywieszane, wyświetlane lub w inny sposób rozpowszechniane w obrębie gminy napisy, ogłoszenia, znaki i plakaty firmowe zakładów i przedsiębiorstw przemysłowych oraz handlowych, instytucyj, mających charakter zarobkowy, wszelkich osobistych zajęć zarobkowych (lekarzy, adwokatów, inżynierów i t. d.), pracowni rękodzielniczych i rzemieślniczych (podatek od plakatów);

2) szyldy, godła firmowe (sztuczny but, zawieszony przed magazynem obuwia, okulary lub lornetka przed magazynem optycznym, cygaro lub papieros przed magazynem tytoniowym i inne), wszelkie szafki reklamowe z wystawionymi przedmiotami (obuwie, futra, wyroby metalowe, tkaniny i t. d.), latarnie i lampy, o ile służą do celów reklamowych (podatek od szyldów);

3) wszelkie ogłoszenia drukowane, powielane mechanicznie lub w sposób podobny (podatek od anonsów).

§ 2.

Od podatku są zwolnione:

Ogłoszenia zamieszczone w czasopiśmie, wychodzących co miesiąc lub częściej, aniżeli w miesięcznych odstępach czasu, ogłoszenia urzędowe, ogłoszenia wyborcze do reprezentacyj publicznych, ogłoszenia o odczytach i zgromadzeniach publicznych, oraz ogłoszenia osób, poszukujących pracy, jak również wszelkie ogłoszenia, znaki i napisy przedstawicieli państw obcych.

Pozatem w każdym poszczególnym przypadku, zasługującym na uwzględnienie, zarządowi gminy przysługuje prawo stosowania ulg podatkowych względnie zwolnień od podatku.

§ 3.

Podatek wynosi:

1) od wszelkich znaków, szyldów, napisów, ogłoszeń i plakatów firmowych, wywieszanych w miejscach widocznych w celach reklamowych, obrazkowych lub pisanych na blasze, płótnie, tekturze, drzewie, szkłe, marmurze i t. d., zależnie od zajmowanych przez nie powierzchni, a mianowicie:

- a) do 0,5 mtr.² włącznie powierzchni zł
- b) od 0,5 mtr.² do 1 mtr.² powierzchni zł
- c) od 1 mtr.² do 2 mtr.² powierzchni zł
- d) od 2 mtr.² do 3 mtr.² powierzchni zł

(Stosunek stawek podatkowych dla każdej grupy może być następujący: a)—x, b)—2x, c)—5x, d) — 9x i t. d. za napisy na szybach okien, drzwiach, markizach, roletach oraz za napisy z liter plastycznych, bezpośrednio przytwierdzonych do ściany domu, podatek może być pobierany o 50% niższy; za napisy, znaki i plakaty umieszczane, urządzone na dachach lub szczytach domów, względnie wpoprzek ulicy, podatek może być pobierany o 100% wyższy, aniżeli od tych obiektów podatkowych, znajdujących się na parterze i I piętrze. Zarząd gminy może podzielić ulice na klasy i w związku z tem zróżnicować powyższe stawki podatkowe);

2) od szafek, latarni, lamp i wypukłych godeł reklamowych w wysokości zł;

3) od ogłoszeń zamieszczanych w czasopiśmie% opłaty za ogłoszenie;

4) od plakatów i anonsów (afisze drukowane)% opłaty za wydrukowanie i ogłoszenie;

5) od reklam, wyświetlanych na płótnie w teatrach, teatrzykach, kinematografach i t. p. oraz na ulicach% opłaty za reklamę każdorazową.

Od przedmiotów, wyszczególnionych w § 1 statutu, a posiadających wartość artystyczną, stwierdzoną przez właściwą władzę konserwatorską I instancji, podatek będzie o 20 — 50% niższy w stosunku do stawek, wyżej określonych. Stopień ulgi — w zależności od wartości artystycznej przedmiotu — określony będzie przez władzę konserwatorską.

§ 4.

Podatek obciąża osobę fizyczną lub prawną, której przedmiot podatku dotyczy.

§ 5.

Właściciele przedsiębiorstw reklamowych oraz administracje czasopism obowiązani są inkasować podatek na rzecz gminy przy poborze należności za ogłoszenia względnie za wykonanie reklamy. Za inkasowanie podatku przedsiębiorstwo otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 3% sumy podatkowej. Zainkasowane kwoty podatkowe należy wnieść do kasy gminnej 1 i 16 każdego miesiąca.

We wszystkich innych przypadkach podatek należy wpłacać bezpośrednio do kasy gminnej.

§ 6.

Odwołania podlegają przepisom art. 48 i 50 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych.

§ 7.

Niewpłacenie podatku w przepisany termin pociąga za sobą ściąganie go w drodze przymusowej, z doliczeniem kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych według postanowień ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721), zmienionej częściowo rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 401). W czasie obowiązywania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580) koszty egzekucyjne pobierane będą według przepisów tego rozporządzenia.

§ 8.

Kary podlegają przepisom art. 62 — 67 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych.

§ 9.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą i ogłoszeniu przez zarząd gminy w sposób (w danej miejscowości przyjęty).

Załącznik Nr. 4 do § 100 rozp. Min. Spraw Wewn. z dn. 23 listopada 1932 r. (poz. 937).

STATUT WZOROWY

o samoistnym podatku komunalnym od psów.

Na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 106, poz. 884) wprowadza się na rzecz miasta (związku komunalnego powiatu) podatek od psów.

§ 1.

Przedmiotem opodatkowania są psy, należące do mieszkańców miasta (albo też gmin wiejskich — a w b. dzielnicy pruskiej i obszarów dworskich — powiatu).

§ 2.

Do uiszczenia podatku obowiązani są posiadacze psów.

§ 3.

Od podatku wolne są:

- a) szczenięta, liczące mniej niż 8 tygodni,
- b) jeden pies łańcuchowy do pilnowania gospodarstwa,
- c) psy, będące w posiadaniu władz państwowych i samorządowych,
- d) psy, będące w posiadaniu osób, czasowo przebywających w obrębie gminy, miasta (gmin wiejskich, a w b. dzielnicy pruskiej i obszarów dworskich — powiatu) nie dłużej niż 4 tygodnie lub też przebywających czasowo w gminie dłużej niż 4 tygodnie, ale zamieszkałych stale w obrębie innego związku komunalnego, w którym podatek od psów jest wprowadzony,
- e) psy, stanowiące przedmiot handlu w przedsiębiorstwie, zajmującym się sprzedażą psów,
- f) psy, należące do przedstawicieli państw obcych.

§ 4.

Podatek wynosi rocznie:

- a) za każdego pierwszego psa, podlegającego opodatkowaniu zł.
- b) za każdego drugiego psa, podlegającego opodatkowaniu zł.
- c) za każdego następnego psa, podlegającego opodatkowaniu zł.

§ 5.

Podatek płatny jest (jednorazowo za cały rok).

§ 6.

Wymiar podatku uskutecznia (magistrat, wydział powiatowy) na podstawie danych o liczbie psów, podlegających opodatkowaniu, którą posiada-

cze tych zwierząt obowiązani są zakomunikować (magistratom, wydziałom powiatowym) w sposób, wskazany w przepisach wykonawczych do niniejszego statutu.

§ 7.

Celem kontroli podatku może (magistrat, wydział powiatowy) żądać od właścicieli nieruchomości przedłożenia wykazu osób posiadających psy, podlegające opodatkowaniu.

§ 8.

(Magistratowi, wydziałowi powiatowemu) przysługuje prawo w wyjątkowych wypadkach czynienia ulg, względnie zupełnego zwolnienia od opodatkowania.

§ 9.

Zawiadomienie o wymiarze podatku następuje przez wyłożenie w lokalu (magistratu, wydziału powiatowego) listy płatników ze wskazaniem liczby przedmiotów opodatkowania i przypadających kwot podatkowych oraz przez publiczne obwieszczenie o wyłożeniu z oznaczeniem w nim terminu płatności podatku i środków prawnych.

§ 10.

Odwołania podlegają przepisom art. 48 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 106, poz. 884), a w województwach poznańskim i pomorskim — przepisom § 14 ust. 2 i § 11 ust. 4 i 5 ustawy o daninach powiatowych i prowincjonalnych z dnia 24 kwietnia 1906 r. (Zb. ust. pruskich str. 159) względnie przepisom § 69 i nast. ustawy o daninach komunalnych z dnia 14 lipca 1893 r. w brzmieniu, nadanem jej ustawą z dnia 13 maja 1918 r. (Zb. ust. pr. str. 53).

§ 11.

Nieuiszczony w przepisany terminie podatek ściągany będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych według postanowień ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721), zmienionej częściowo rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 401). W czasie obowiązywania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580) koszty egzekucyjne pobierane będą według przepisów tego rozporządzenia.

§ 12.

Wykroczenia przeciwko przepisom o wymiarze i poborze podatku podlegają karze do wysokości (najwyżej 345,9 zł), o ile nie będą mieć zastosowania art. 62 — 66 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 106, poz. 884).

§ 13.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda (magistrat, wydział powiatowy)

§ 14.

Statut niniejszy nabywa mocy obowiązującej od dnia po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą i ogłoszeniu przez (magistrat, wydział powiatowy) w sposób, w danej miejscowości przyjęty.

Załącznik Nr. 5 do § 137 rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 listopada 1932 r. (poz. 937).

I.

WYKAZ GMIN MIEJSKICH. *)

L. p.	NAZWA MIASTA	WOJEWÓDZTWO	POWIAT
1	Aleksandrów Kujawski	warszawskie	nieszawski
2	Aleksandrów Łęczycki	łódzkie	Łódź
3	Andrychów	krakowskie	Wadowice
4	Augustów	białostockie	Augustów
5	Baranowicze	nowogrodzkie	Baranowicze
6	Baranów	lwowskie	Tarnobrzeg
7	Barcin	poznańskie	Szubin
8	Barysz	tarnopolskie	Buczacz
9	Bełchatów	łódzkie	Piotrków
10	Bełz	lwowskie	Sokal
11	Beresteczko	wołyńskie	Horochów
12	Bereza Kartuska	poleskie	Prużany
13	Bereźno	wołyńskie	Kostopol
14	Będzin	kieleckie	Będzin
15	Biała Krak.	krakowskie	Biała
16	Biała Rawska	warszawskie	Rawa
17	Biała Podlaska	lubelskie	Biała
18	BIAŁYSTOK	białostockie	Białystok
19	Biecz	krakowskie	Gorlice
20	Bielsk Podlaski	białostockie	Bielsk
21	Biłgoraj	lubelskie	Biłgoraj
22	Błaszki	łódzkie	Kalisz
23	Błazowa	lwowskie	Rzeszów
24	Błonie	warszawskie	Błonie
25	Bnin	poznańskie	Śrem
26	Bochnia	krakowskie	Bochnia
27	Boćki	białostockie	Bielsk
28	Bohorodzany	stanisławowskie	Stanisławów
29	Bojanowo	poznańskie	Rawicz
30	Bolechów	stanisławowskie	Dolina
31	Bołszowce	stanisławowskie	Rohatyn
32	Borek	poznańskie	Krotoszyn
33	Borszczów	tarnopolskie	Borszczów
34	Borysław	lwowskie	Drohobycz
35	Bóbrka	lwowskie	Bóbrka
36	Brańsk	białostockie	Bielsk
37	Brodnica	pomorskie	Brodnica
38	Brody	tarnopolskie	Brody
39	Brok n/Bugiem	białostockie	Ostrów
40	Brzesko	krakowskie	Brzesko
41	Brześć Kujawski	warszawskie	Włocławek
42	BRZEŚĆ n/BUGIEM	poleskie	Brześć n Bugiem
43	Brzeziny Łódzkie	łódzkie	Brzeziny
44	Brzeźany	tarnopolskie	Brzeźany
45	Brzostek	krakowskie	Jasło
46	Brzozów	lwowskie	Brzozów
47	Buczacz	tarnopolskie	Buczacz
48	Budzanów	tarnopolskie	Trembowla
49	Budzyń	poznańskie	Chodzież
50	Buk	poznańskie	Nowy Tomysł
51	Bursztyn	stanisławowskie	Rohatyn

*) Miasta wymienione są w porządku alfabetycznym; miasta powiatowe (siedziba władz powiatowych) są drukowane tłustym drukiem, miasta wojewódzkie — wersalikami.

L. p.	NAZWA MIASTA	WOJEWÓDZTWO	P O W I A T
52	Busk	tarnopolskie	Kamionka Strumił.
53	Busko-Zdrój	kieleckie	stopnicki
54	Bydgoszcz	poznańskie	Bydgoszcz
55	Chełm	lubelskie	Chełm
56	Chełmno	pomorskie	Chełmno
57	Chełmża	pomorskie	Toruń
58	Chęciny	kieleckie	Kielce
59	Chmielnik	kieleckie	Stopnica
60	Chodecz	warszawskie	Włocławek
61	Chodorów	lwowskie	Bóbrka
62	Chodzież	poznańskie	Chodzież
63	Chońce	pomorskie	Chońce
64	Choroszcz	białostockie	Białystok
65	Chorzels	warszawskie	Przasnysz
66	Chrzanów	krakowskie	Chrzanów
67	Chyrów	lwowskie	Sambor
68	Ciechanowiec	białostockie	Bielsk
69	Ciechanów	warszawskie	Ciechanów
70	Ciechocinek	warszawskie	Nieszawa
71	Cieszanów	lwowskie	Lubaczów
72	Ciężkowice	krakowskie	Tarnów
73	Czarnków	poznańskie	Czarnków
74	Czarny Dunajec	krakowskie	Nowy Targ
75	Czeladź	kieleckie	Będzin
76	Czempin	poznańskie	Kościan
77	Czerniejewo	poznańskie	Gniezno
78	Czersk	pomorskie	Chońce
79	Częstochowa	kieleckie	Częstochowa
80	Czortków	tarnopolskie	Czortków
81	Dawidgródek	poleskie	Stoln
82	Dabie n/Nerem	łódzkie	Koło
83	Dąbrowa Górnicza	kieleckie	Będzin
84	Dąbrowa Grodzieńska	białostockie	Sokołka
85	Dąbrowa k. Tarnowa	krakowskie	Dąbrowa
86	Dąbrowica	poleskie	Sarny
87	Delatyn	stanisławowskie	Nadwórna
88	Dębica	krakowskie	Ropczyce
89	Dobczyce	krakowskie	Kraków
90	Dobra k. Turka	łódzkie	Turek
91	Dobromil	lwowskie	Dobromil
92	Dobrzyca	poznańskie	Krotoszyn
93	Dobrzyń n/Drwęca	warszawskie	Rypin
94	Dobrzyń n/Wisłą	warszawskie	Lipno
95	Dokrzyce	wileńskie	Dzisna
96	Dolna	stanisławowskie	Dolina
97	Dolsk	poznańskie	Śrem
98	Drohiczyn	białostockie	Bielsk
99	Drohobycz	lwowskie	Drohobycz
100	Druskieniki	białostockie	Grodno
101	Dubienka	lubelskie	Hrubieszów
102	Dubno	wołyńskie	Dubno
103	Dukla	lwowskie	Krosno
104	Działdowo	pomorskie	Działdowo
105	Działoszyce	kieleckie	Pniewów
106	Dzisna	wileńskie	Dzisna
107	Fordon	poznańskie	Bydgoszcz
108	Garwolin	lubelskie	Garwolin
109	Gabin	warszawskie	Gostynin
110	Gasawa	poznańskie	Żnin
111	Gdynia	pomorskie	morski

L. p.	NAZWA MIASTA	WOJEWODZTWO	POWIAT
112	Gebice	pozańskie	Mogilno
113	Gliniany	tarnobolskie	Przemysław
114	Głębokie	wileńskie	dziśnieński
115	Głogów	lwowskie	Rzeszów
116	Główno k. Łowicza	łódzkie	Brzeziny
117	Gniew	pomorskie	Tczew
118	Gniewkowo	pozańskie	Inowrocław
119	Gniezno	pozańskie	Gniezno
120	Golna Kaliska	łódzkie	Konin
121	Golub	pomorskie	Wąbrzeźno
122	Gołańcz	pozańskie	Wągrowiec
123	Goniądz	białostockie	Białystok
124	Gorlice	krakowskie	Gołlice
125	Gostynin	warszawskie	Gostynin
126	Gostyń	pozańskie	Gostyń
127	Góra Kalwarja	warszawskie	Grójec
128	Górzno	pomorskie	Brodnica
129	Grabów n/Prosna	pozańskie	Kępno
130	Grajewo	białostockie	szczeciński
131	Grodno	białostockie	Grodno
132	Grodzisk Mazow.	warszawskie	łódzkie
133	Grodzisk Pozn.	pozańskie	Nowy Tomysł
134	Gródek Jagiell.	lwowskie	Gródek Jagiell.
135	Grójec	warszawskie	Grójec
136	Grudziądz	pomorskie	Grudziądz
137	Grybów	krakowskie	Nowy Sącz
138	Grzymałów	tarnobolskie	Skalał
139	Halicz	stanisławowskie	Stanisławów
140	Horochów	wołyńskie	Horochów
141	Horodenka	stanisławowskie	Horodenka
142	Hrubieszów	lubelskie	Hrubieszów
143	Husiatyn	tarnobolskie	Kopczyńce
144	Ilza	kieleckie	Ilza
145	Indura	białostockie	Grodno
146	Inowrocław	pozańskie	Inowrocław
147	Jagielnica	tarnobolskie	Czortków
148	Janowiec	pozańskie	Znin
149	Janów Lubelski	lubelskie	Janów
150	Janów Małopolski	lwowskie	Gródek Jagiell.
151	Janów Podlaski	lubelskie	Biała Podlaska
152	Jaraczew	pozańskie	Jarocin
153	Jarocin	pozańskie	Jarocin
154	Jarosław	lwowskie	Jarosław
155	Jaryczów Nowy	lwowskie	Lwów
156	Jasło	krakowskie	Jasło
157	Jaworów	lwowskie	Jaworów
158	Jaworzno	krakowskie	Chrzanów
159	Jazłowiec	tarnobolskie	Buczacz
160	Jedwabne	białostockie	Łomża
161	Jędrzejów	kieleckie	Jędrzejów
162	Jordanów	krakowskie	Myslenice
163	Jutrosin	pozańskie	Rawicz
164	Kalisz	łódzkie	Kalisz
165	Kalwarja Zebrzydowska	krakowskie	Wadowice
166	Kałusz	stanisławowskie	Kałusz
167	Kałuszyn	warszawskie	Mińsk Mazow.
168	Kamieniec Litewski	poleskie	Brześć n.B.
169	Kamień Pomorski	pomorskie	Sepolno
170	Kamionka Strum.	tarnobolskie	Kamionka Strum.
171	Kańczuga	lwowskie	Przeworsk

L. p.	NAZWA MIASTA	WOJEWÓDZTWO	P O W I A T
172	Kartuzy	pomorskie	Kartuzy
173	Kazimierz Dolny	lubelskie	Puławy
174	Kcynia	poznańskie	Szubin
175	Kępno	poznańskie	Kępno
176	Kęty	krakowskie	Biała
177	KIELCE	kieleckie	Kielce
178	Kleck	nowogródzkie	Nieśwież
179	Kleczew	łódzkie	Konin
180	Kleszczele	białostockie	Bielsk
181	Kłeco	poznańskie	Gniezno
182	Kłobuck	kieleckie	Częstochowa
183	Kłodawa	łódzkie	Koło
184	Knyszyn	białostockie	Białystok
185	Kobryń	poleskie	Kobryń
186	Kobylin	poznańskie	Krotoszyn
187	Kock	lubelskie	Łuków
188	Kolbuszowa	lwowskie	Kolbuszowa
189	Kolno	białostockie	Łomża
190	Koło	łódzkie	Koło
191	Kołomyja	stanisławowskie	Kołomyja
192	Komarno	lwowskie	Rudki
193	Konieczpol	łódzkie	Radomsko
194	Konin	łódzkie	Konin
195	Konstantynów n. Ner.	łódzkie	Łódź
196	Końskie	kieleckie	Końskie
197	Kopanica	poznańskie	Wolsztyn
198	Kopyczyńce	tarnopolskie	Kopyczyńce
199	Koronowo	poznańskie	Bdgoszcz
200	Korzec	wołyńskie	Równe
201	Kosów k. Kołomyi	stanisławowskie	Kosów
202	Kosów Poleski	poleskie	Kosów
203	Kostopol	wołyńskie	Kostopol
204	Kostrzyn	poznańskie	Środa
205	Kościan	poznańskie	Kościan
206	Kościierzyna	pomorskie	Kościierzyna
207	Kowal	warszawskie	Włocławek
208	Kowalewo	pomorskie	Wabrzeżno
209	Kowel	wołyńskie	Kowel
210	Kozienice	kieleckie	Kozienice
211	Kozowa	tarnopolskie	Brzeżany
212	Koźm'in	poznańskie	Krotoszyn
213	Kórnik	poznańskie	Śrem
214	Krakowiec	lwowskie	Jaworów
215	KRAKÓW	krakowskie	Kraków
216	Krasnystaw	lubelskie	Krasnystaw
217	Kraśnik	lubelskie	Janów
218	Krobia	poznańskie	Gostyń
219	Krosno	lwowskie	Krosno
220	Krośńewice	warszawskie	Kutno
221	Krotoszyn	poznańskie	Krotoszyn
222	Kruszwica	poznańskie	Mog'lno
223	Krynica Zdrój	krakowskie	Nowy Sącz
224	Krynki	białostockie	Grodno
225	Krzemieniec	wołyńskie	Krzemieniec
226	Krzepice	kieleckie	Częstochowa
227	Krzyszowice	krakowskie	Chrzanów
228	Krzywin	poznańskie	Kościan
229	Książ Śremski	poznańskie	Śrem
230	Kulików	lwowskie	Zółk'ew
231	Kutno	warszawskie	Kutno

L. p.	NAZWA MIASTA	WOJEWÓDZTWO	POWIAT
232	Kuty	stanisławowskie	Kosów
233	Lachowicze	nowogrodzkie	Baranowicze
234	Lanckorona	krakowskie	Wadowice
235	Lesko	lwowskie	Lesko
236	Leszno	poznańskie	Leszno
237	Leżajsk	lwowskie	Łańcut
238	Lida	nowogrodzkie	Lida
239	Lidzbark	pomorskie	Działdowo
240	Limanowa	krakowskie	Limanowa
241	Lipno	warszawskie	Lipno
242	Lubaczów	lwowskie	Lubaczów
243	Lubartów	lubelskie	Lubartów
244	Lubawa	pomorskie	Lubawa
245	Lubień	warszawskie	Włocławek
246	LUBLIN	lubelskie	Lubl'n
247	Luboml	wołyńskie	Luboml
248	Lubraniec	warszawskie	Włocławek
249	LWÓW	lwowskie	Lwów
250	Lwówek	poznańskie	Nowy Tomysł
251	Łabiszyn	poznańskie	Szubin
252	Łańcut	lwowskie	Łańcut
253	Łapy	białostockie	Wysokie Mazow.
254	Łasin	pomorskie	Grudziądz
255	Łask	łódzkie	Łask
256	Łęczna	lubelskie	Lubartów
257	Łęczycza	łódzkie	Łęczycza
258	Łobżenica	poznańskie	Wyrzysk
259	Łohiszyn	poleskie	Pińsk
260	Łomża	białostockie	Łomża
261	Łopatyn	tarnopolskie	Radz'echów
262	Łosice	lubelskie	Siedlce
263	Łowicz	warszawskie	Łowicz
264	ŁÓDZ	łódzkie	Łódź
265	ŁUCK	wołyńskie	Łuck
266	Łuków	lubelskie	Łuków
267	Łuniniec	poleskie	Łuniniec
268	Maków Małopolski	krakowskie	Wadowice
269	Maków Mazowiecki	warszawskie	Maków
270	Margonin	poznańskie	Chodzież
271	Miasteczko	poznańskie	Wyrzysk
272	Miechów	kieleckie	Miechów
273	Miejska Górka	poznańskie	Raw'cz
274	Mielec	krakowskie	Mielec
275	Mielnik	białostockie	Bielsk
276	Mieścisko	poznańskie	Wagrowiec
277	Międzychód	poznańskie	Międzzychód
278	Międzyrzec	lubelskie	Radzyń
279	Mikołajów n/Dniestrem	stanisławowskie	Żydaczów
280	Mikstat	poznańskie	Kępno
281	Mikul'ńce	tarnopolskie	Tarnopol
282	Miłosław	poznańskie	Września
283	Mińsk Mazowiecki	warszawskie	Mińsk Mazow.
284	Mława	warszawskie	Mława
285	Mogielnica	warszawskie	Grójec
286	Mogilno	poznańskie	Mogilno
287	Mołodeczno	wileńskie	Mołodeczno
288	Monasterzyska	tarnopolskie	Buczacz
289	Mordy	lubelskie	Siedlce
290	Mosina	poznańskie	Śrem
291	Mosty Wielkie	lwowskie	Żółkiew

L. p.	NAZWA MIASTA	WOJEWÓDZTWO	P O W I A T
292	Mościska	lwowskie	Mościska
293	Mrocza	pozańskie	Wyrzysk
294	Mszczonów	warszawskie	Błonie
295	Murwana Goślina	pozańskie	Oborniki
296	Muszyna	krakowskie	Nowy Sącz
297	Myslenice	krakowskie	Myslenice
298	Nadworna	stanisławowskie	Nadworna
299	Nakło	pozańskie	Wyrzysk
300	Narew	białostockie	Bielsk
301	Nasielsk	warszawskie	Pułtusk
302	Niemirów	lwowskie	Rawa Ruska
303	Niepołomice	krakowskie	Bochnia
304	Nieszawa	warszawskie	Nieszawa
305	Nieśwież	nowogrodzkie	Nieśwież
306	Nisko	lwowskie	Nisko
307	Nzankowice	lwowskie	Przemysł
308	Nowe	pomorskie	Świecie
309	Nowe Miasto n/Drwęca	pomorskie	lubawski
310	Nowe Miasto n/Pilicą	warszawskie	Rawa
311	Nowe Miasto n/Warta	pozańskie	Jarocin
312	Nowogród	białostockie	Łomża
313	NOWÓGRÓDEK	nowogrodzkie	Nowogródek
314	Nowo-Swieciany	wileńskie	Świeciany
315	Nowo-Wilejka	wileńskie	Włno - Troki
316	Nowy Dwór k. Grodna	białostockie	Sokółka
317	Nowy Dwór k. Modlina	warszawskie	Warszawa
318	Nowy Sącz	krakowskie	Nowy Sącz
319	Nowy Targ	krakowskie	Nowy Targ
320	Nowy Tomysł	pozańskie	Nowy Tomysł
321	Oborniki	pozańskie	Oborniki
322	Obrzycko	pozańskie	Szamotoły
323	Odelsk k. Sokółki	białostockie	Sokółka
324	Odolanów	pozańskie	Ostrów Poznański
325	Olesko	tarnobrzeskie	Złoczów
326	Olkusz	kieleckie	Olkusz
327	Ołyka	wołyńskie	Łuck
328	Opalenica	pozańskie	Nowy Tomysł
329	Opatów	kieleckie	Opatów
330	Opoczno	kieleckie	Opoczno
331	Osieczna k. Leszna	pozańskie	Leszno
332	Ostrołęka	białostockie	Ostrołęka
333	Ostroróg	pozańskie	Szamotoły
334	Ostrowiec	kieleckie	Opatów
335	Ostróg	wołyńskie	Zdobunów
336	Ostrów Mazowiecki	białostockie	Ostrów
337	Ostrów Siedlecki	lubelskie	Włodawa
338	Ostrów Wlkp.	pozańskie	Ostrów
339	Ostrzeszów	pozańskie	Kępno
340	Oszmiana	wileńskie	Oszmiana
341	Oświęcim	krakowskie	Biała Krakowska
342	Ottynia	stanisławowskie	Tłumacz
343	Otwock	warszawskie	Warszawa
344	Ozorków	łódzkie	Łęczycza
345	Pabjanice	łódzkie	Łask
346	Pakość	pozańskie	Mogilno
347	Parczew	lubelskie	Włodawa
348	Peczenizyn	stanisławowskie	Kołomyja
349	Pelplin	pomorskie	Tczew
350	Piaseczno	warszawskie	Warszawa
351	Piaski k. Gostynia	pozańskie	Gostyń

L. p.	NAZWA MIASTA	WOJEWODZTWO	P O W I A T
352	Pilzno	krakowskie	Ropczyce
353	Pińczów	kieleckie	Pińczów
354	Pińsk	poleskie	Pińsk
355	Piotrków	łódzkie	Piotrków
356	Piwniczna	krakowskie	Nowy Sącz
357	Pleszew	pozańskie	Jarocin
358	Płock	warszawskie	Płock
359	Płońsk	warszawskie	Płońsk
360	Pniewy	pozańskie	Szamotuły
361	Pobiedziska	pozańskie	Poznań
362	Podbrodzie	wileńskie	Święciany
363	Podgórz k. Torunia	pomorskie	Toruń
364	Podhajce	tarnopolskie	Podhajce
365	Podwoleczyska	tarnopolskie	Skalał
366	Pogorzele	pozańskie	Krotoszyn
367	Pomorzany	tarnopolskie	Zborów
368	Poniec	pozańskie	Gostyń
369	Powidz	pozańskie	Gniezno
370	POZNAŃ	pozańskie	Poznań
371	Praszka	łódzkie	Wieluń
372	Proszowice	kieleckie	Miechów
373	Pruszków	warszawskie	Warszawa
374	Prużany	poleskie	Prużany
375	Przasnysz	warszawskie	Przasnysz
376	Przedbórz	kieleckie	Końskie
377	Przedecz	warszawskie	Włocławek
378	Przemyśl	lwowskie	Przemyśl
379	Przemyślany	tarnopolskie	Przemyślany
380	Przeworsk	lwowskie	Przeworsk
381	Puck	pomorskie	morski
382	Puławy	lubelskie	Puławy
383	Pułtusk	warszawskie	Pułtusk
384	Pyzdry	łódzkie	Konin
385	Raciaz Płocki	warszawskie	Siernie
386	Radom	kieleckie	Radom
387	Radomsko	łódzkie	Radomsko
388	Radomyśl Wielki	krakowskie	Mielec
389	Radoszkowice	wileńskie	Mołdeczno
390	Radymno	lwowskie	Jarosław
391	Radziechów	tarnopolskie	Radziechów
392	Radziejów Kujawski	warszawskie	Nieszawa
393	Radziwiłłów	wołyńskie	Dubno
394	Radzymin	warszawskie	Radzymin
395	Radzyń Podlaski	lubelskie	Radzyń
396	Radzyń Pomorski	pomorskie	Grudziadz
397	Rajgród	białostockie	Szczuczyn
398	Rakoniewice	pozańskie	Wolsztyn
399	Raków nowogrodzki	wileńskie	Mołdeczno
400	Raszków	pozańskie	Ostrów Wlkp.
401	Ratno	wołyńskie	Kowel
402	Rawa Mazowiecka	warszawskie	Rawa
403	Rawa Ruska	lwowskie	Rawa Ruska
404	Rawicz	pozańskie	Rawicz
405	Rogowo	pozańskie	Znin
406	Rogoźno	pozańskie	Oborniki
407	Rohatyn	stanisławowskie	Rohatyn
408	Rokitno	poleskie	Sarny
409	Ropczyce	krakowskie	Ropczyce
410	Rostarzewo	pozańskie	Wolsztyn
411	Rozdół	stanisławowskie	Zydaczów

L. p.	NAZWA MIASTA	WOJEWÓDZTWO	P O W I A T
412	Rozwadów	lwowskie	Tarnobrzeg
413	Rożniatów	stanisławowski	Dolina
414	Rożyszcze	wołyńskie	Łuck
415	Równe	wołyńskie	Równe
416	Różan	warszawskie	Maków
417	Różana Grodzieńska	poleskie	Kosów
418	Ruda Pabjanicka	łódzkie	Łódź
419	Rudki	lwowskie	Rudki
420	Rudnik	lwowskie	Nisko
421	Rychtal	pozańskie	Kępno
422	Rychwał kaliski	łódzkie	Konin
423	Ryczywół	pozańskie	Oborniki
424	Rydzyń	pozańskie	Leszno
425	Rymanów	lwowskie	Sanok
426	Rynarzewo	pozańskie	Szubin
427	Rypin	warszawskie	Rypin
428	Rzeszów	lwowskie	Rzeszów
429	Sambor	lwowskie	Sambor
430	Sandomierz	kieleckie	Sandomierz
431	Sanok	lwowskie	Sanok
432	Sarnowa	pozańskie	Rawicz
433	Sarny	poleskie	Sarny
434	Sasów	tarnopolskie	Złoczów
435	Sadowa Wisznia	lwowskie	Mościska
436	Sejny	białostockie	Suwałki
437	Serock	warszawskie	Pułtusk
438	Sędziszów	krakowskie	Ropczyce
439	Sępólno	pomorskie	Sępólno
440	Siedlce	lubelskie	Siedlce
441	Siemiatycze	białostockie	Białsk
442	Siemiawa	lwowskie	Jarosław
443	Sieradz	łódzkie	Sieradz
444	Sieraków	pozańskie	Międzychód
445	Sierpc	warszawskie	Sierpc
446	Skalbmierz	kieleckie	Pińczów
447	Skala	tarnopolskie	Borszczów
448	Skalat	tarnopolskie	Skalat
449	Skarszewy	pomorskie	Kościerzyna
450	Skaryszew	kieleckie	Radom
451	Skarżysko - Kamienna	kieleckie	Końskie
452	Skawina	krakowskie	Kraków
453	Skidel	białostockie	Grodno
454	Skierniewice	warszawskie	Skierniewice
455	Skoki	pozańskie	Wągrowiec
456	Skole	stanisławowski	Stryj
457	Słomniki	kieleckie	Miechów
458	Słonim	nowogródzkie	Słonim
459	Słupca	łódzkie	Konin
460	Smorgonie	wileńskie	Oszmiana
461	Sochaczew	warszawskie	Sochaczew
462	Sokal	lwowskie	Sokal
463	Sokolów k. Rzeszowa	lwowskie	Kolbuszowa
464	Sokolów Podlaski	lubelskie	Sokolów
465	Sokoły	białostockie	Wysokie Mazowieckie
466	Sokółka	białostockie	Sokółka
467	Solec k. Torunia	pozańskie	Bydgoszcz
468	Sosnowiec	kieleckie	Będzin
469	STANISŁAWÓW	stanisławowski	Stanisławów
470	Stara Sól	lwowskie	Sambor
471	Starogard	pomorskie	Starogard

L. p.	NAZWA MIASTA	WOJEWÓDZTWO	P O W I A T
472	Starosielce	białostockie	Białystok
473	Stary Sambor	lwowskie	Sambor
474	Stary Sącz	krakowskie	Nowy Sącz
475	Staszów	kieleckie	Sandomierz
476	Stawiski	białostockie	Łomża
477	Stawiszyn	łódzkie	Kalisz
478	Stęszew	pozańskie	Poznań
479	Stoczek	lubelskie	Łuków
480	Stolin	poleskie	Stolin
481	Stołpce	nowogródzkie	Stołpce
482	Stryj	stanisławowskie	Stryj
483	Stryków	łódzkie	Brzeziny
484	Strzelno	pozańskie	Mogilno
485	Strzyżów n/Wisłokiem	lwowskie	Rzeszów
486	Sucha	krakowskie	Żywiec
487	Suchowola	białostockie	Sokołka
488	Sulejów	łódzkie	Piotrków
489	Sulmierzyce	pozańskie	Ostrów Pozn.
490	Supraśl	białostockie	Białystok
491	Suraz	białostockie	Białystok
492	Suwałki	białostockie	Suwałki
493	Swarzędz	pozańskie	Poznań
494	Szadek	łódzkie	Sieradz
495	Szamocin	pozańskie	Chodzież
496	Szamotuły	pozańskie	Szamotuły
497	Szczakowa	krakowskie	Chrzanów
498	Szczebrzeszyn	lubelskie	Zamość
499	Szczekociny	kieleckie	Włoszczowa
500	Szczerzec	lwowskie	Lwów
501	Szczuczyn	białostockie	Szczuczyn
502	Szereszów	poleskie	Prużana
503	Szubin	pozańskie	Szubin
504	Szydłowiec	kieleckie	Końskie
505	Ślesin	łódzkie	Konin
506	Śmigiel	pozańskie	Kościan
507	Śniatyn	stanisławowskie	Śniatyn
508	Śrem	pozańskie	Śrem
509	Środa	pozańskie	Środa
510	Świecie	pomorskie	Świecie
511	Święciechowa	pozańskie	Leszno
512	Świeciany	wileńskie	Świeciany
513	Swistocz	białostockie	Wołkowysk
514	Tarnobrzeg	lwowskie	Tarnobrzeg
515	TARNOPOL	tarnopolskie	Tarnopol
516	Tarnów	krakowskie	Tarnów
517	Tczew	pomorskie	Tczew
518	Terespol	lubelskie	Biała
519	Tłumacz	stanisławowskie	Tłumacz
520	Tomaszów Lubelski	lubelskie	Tomaszów
521	Tomaszów Rawski	łódzkie	Brzeziny
522	TORUN	pomorskie	Toruń
523	Trembowla	tarnopolskie	Trembowla
524	Troki	wileńskie	Wilno Troki
525	Trzebinia	krakowskie	Chrzanów
526	Trzemeszno	pozańskie	Mogilno
527	Tuchola	pomorskie	Tuchola
528	Tuchów	krakowskie	Tarnów
529	Tuliszków	łódzkie	Konin
530	Turek	łódzkie	Turek
531	Turka n/Stryjem	lwowskie	Turka

L. p.	NAZWA MIASTA	WOJEWÓDZTWO	P O W I A T
532	Tuszyn	łódzkie	Łódź
533	Tyczyn	lwowskie	Rzeszów
534	Tykocin	białostockie	Wysokie Mazow.
535	Źyśmienica	stanisławowskie	Tłumacz
536	Uhnów	lwowskie	Rawa Ruska
537	Ujście	poznańskie	Chodzież
538	Ulanów	lwowskie	Nisko
539	Uniejów	łódzkie	Turek
540	Ustrzyki Dolne	lwowskie	Lesko
541	Uście Solne	krakowskie	Bochnia
542	Uścług	wołyńskie	Włodzimierz
543	Wadowice	krakowskie	Wadowice
544	Warka	warszawskie	Grójec
545	WARSZAWA	warszawskie	Warszawa
546	Warta	łódzkie	Sieradz
547	Wasilków	białostockie	Białystok
548	Wąbrzeźno	pomorskie	Wąbrzeźno
549	Wągrowiec	poznańskie	Wągrowiec
550	Węjherowo	pomorskie	morski
551	Węgrów	lubelskie	Węgrów
552	Wielcń	poznańskie	Czarnków
553	Wielichowo	poznańskie	Koscian
554	Wieliczka	krakowskie	Kraków
555	Wieluń	łódzkie	Wieluń
556	Wieruszów	łódzkie	Wieluń
557	Wierzbnik	kieleckie	ilżecki
558	Więcbork	pomorskie	Sępólno
559	Wilamowice	krakowskie	Biała
560	Wilejka	wileńskie	Wilejka
561	WILNO	wileńskie	Wilno
562	Winniki	lwowskie	Lwów
563	Wiśnicz Nowy	krakowskie	Bochnia
564	Witkowo	poznańskie	Gniezno
565	Władysławów Kaliski	łódzkie	Konin
566	Włocławek	warszawskie	Włocławek
567	Włodawa	lubelskie	Włodawa
568	Włodzimierz Wołyński	wołyńskie	Włodzimierz
569	Włoszczowa	kieleckie	Włoszczowa
570	Woinicz	krakowskie	Brzesko
571	Wolbrom	kieleckie	Miechów
572	Wolsztyn	poznańskie	Wolsztyn
573	Wolkowysk	białostockie	Wolkowysk
574	Wołomin	warszawskie	Radzymin
575	Wołożyn	nowogródzkie	Wołożyn
576	Wronki	poznańskie	Szamotuły
577	Września	poznańskie	Września
578	Wysoka	poznańskie	Wyrzysk
579	Wysokie Litewskie	poleskie	Brześć n/B.
580	Wysokie Mazowieckie	białostockie	Wysokie Maz.
581	Wyrzysk	poznańskie	Wyrzysk
582	Wyszków	warszawskie	Pułtusk
583	Wyszogród	warszawskie	Płock
584	Wyśmierzyce	kieleckie	Radom
585	Zabłotów	stanisławowskie	Śniatyn
586	Zabłudów	białostockie	Białystok
587	Zagórów	łódzkie	Konin
588	Zakopane	krakowskie	Nowy Targ
589	Zakroczym	warszawskie	Warszawa
590	Zaleszczyki	tarnopolskie	Zaleszczyki
591	Założce	tarnopolskie	Zborów

L. p.	NAZWA MIASTA	WOJEWÓDZTWO	P O W I A T
592	Zambrów	białostockie	Łomża
593	Zamość	lubelskie	Zamość
594	Zaniemyśl	poznańskie	Środa
595	Zator	krakowskie	Wadowice
596	Zawichost	kieleckie	Sandomierz
597	Zawiercie	kieleckie	Zawiercie
598	Zbaraż	tarnopolskie	Zbaraż
599	Zbaszyn	poznańskie	Nowy Tomysł
600	Zborów	tarnopolskie	Zborów
601	Zdołbunów	wołyńskie	Zdołbunów
602	Zduny	poznańskie	Krotoszyn
603	Zduńska-Wola	łódzkie	Sieradz
604	Zdzięcioł	nowogródzkie	Nowogródek
605	Zgierz	łódzkie	Łódź
606	Złoczew Kaliski	łódzkie	Sieradz
607	Złoczów	tarnopolskie	Złoczów
608	Zwoleń	kieleckie	Kozienice
609	Zabno	krakowskie	Dąbrowa
610	Zelechów	lubelskie	Garwolin
611	Żerków	poznańskie	Jarocin
612	Żnin	poznańskie	Żnin
613	Żółkiew	lwowskie	Żółkiew
614	Żurawno	stanisławowskie	Żydaczów
615	Zuromin	warszawskie	Sierpc
616	Zychlin	warszawskie	Kutno
617	Żydaczów	stanisławowskie	Żydaczów
618	Żyrardów	warszawskie	Błonie
619	Żywiec	krakowskie	Żywiec

II.

WYKAZ GMIN WIEJSKICH O CHARAKTERZE MIEJSKIM.

L. p.	NAZWA GMINY	WOJEWÓDZTWO	P O W I A T
1	Bolesławiec	łódzkie	Wieluń
2	Brwinów	warszawskie	Błonie
3	Falenica	warszawskie	Warszawa
4	Irena	lubelskie	Puławy
5	Kobyłka	warszawskie	Radzymin
6	Kozłów	tarnopolskie	Tarnopol
7	Legonowo	warszawskie	Warszawa
8	Łęskarzew Osada	lubelskie	Garwolin
9	Małe Tarpno	pomorskie	Grudziądz
10	Mielnica	tarnopolskie	Borszczów
11	Mlanówek	warszawskie	Błonie
12	Narol Miasto	lwowskie	Lubaczów
13	Nowe Skalmierzyce	poznańskie	Ostrów Wlkp.
14	Nowy Korczyn	kieleckie	Stopnica
15	Oleszyce	lwowskie	Lubaczów
16	Piastów	warszawskie	Warszawa
17	Pionki	kieleckie	Kozienice
18	Pławno	łódzkie	Radomsko
19	Potok Złoty	tarnopolskie	Buczacz
20	Prokocim	krakowskie	Kraków
21	Przeclaw	krakowskie	Mielec
22	Skepe	warszawskie	Lipno

L. p.	NAZWA GMINY	WOJEWÓDZTWO	P O W I A T
23	Skolimów-Konstancin	warszawskie	Warszawa
24	Skórcz	pomorskie	Starogard
25	Solotwina	stanisławowskie	Nadworna
26	Strzałkowo	poznańskie	Września
27	Szczucin	krakowskie	Dąbrowa
28	Tarnogóra	lubelskie	Krasnystaw
29	Tłuste miasto	tarnopolskie	Zaleszczyki
30	Urle	warszawskie	Radzymin
31	Wielkie Oczy	lwowskie	Jaworów
32	Włochy	warszawskie	Warszawa
33	Wola Duchacka	krakowskie	Kraków
34	Zelów	łódzkie	Łask
35	Zembrzyce	krakowskie	Wadowice
36	Zmiągrod Nowy	krakowskie	Jasło

III.

WYKAZ POWIATÓW, KTÓRYCH NAZWA NIE ODPOWIADA NAZWIE SIEDZIBY WŁADZ POWIATOWYCH, ORAZ POWIATÓW, W KTÓRYCH SIEDZIBA WŁADZ POWIATOWYCH JEST GMINA WIEJSKA.

1. Powiaty, których nazwa nie odpowiada nazwie siedziby władz powiatowych.

L. p.	P O W I A T	WOJEWÓDZTWO	SIEDZIBA WŁADZ POWIATOWYCH
1	błoński	warszawskie	Grodziśk Mazowiecki
2	dziśnieński	wileńskie	Głębokie
3	iłżecki	kieleckie	Wierzbnik
4	lubawski	pomorskie	Nowe Miasto n/Drwęca
5	morski	pomorskie	Wcjerowo
6	nieszawski	warszawskie	Aleksandrów Kujawski
7	stopnicki	kieleckie	Busko-Zdrój
8	szczuczyński	białostockie	Grajewo

2. Powiaty, których siedzibą jest osada, należąca do gminy wiejskiej.

L. p.	P O W I A T	WOJEWÓDZTWO	SIEDZIBA
1	brasławski	wileńskie	Brasław
2	drohiczyński	poleskie	Drohiczyn
3	Kamień-Koszyrski	poleskie	Kamień Koszyrski
4	postawski	wileńskie	Postawy
5	szczuczyński	nowogródzkie	Szczuczyn